

Inhoud

Jaarverslag Plan Nederland 2009

Een betere wereld te winnen	6
Editorial	
Identiteit, visie en missie	8
Onmisbare ambassadeurs	10
De vrijwilligers van Plan Nederland	
“Als meisjes een kans krijgen, wordt de hele wereld daar beter van”	12
Directieverslag van Tjipke Bergsma	
Wereldverbeters	26
Meisjes kunnen de wereld verbeteren, als zij de kans krijgen naar school te gaan	
Zakenvrouwen 1: “Ik heb armoede van dichtbij gezien”	34
Margot Scheltema, commissaris-toezichthouder	
“Onderwijs is voor meisjes en vrouwen de sleutel tot succes”	36
Interview met onderwijsdeskundige Rogier van 't Rood	
Een roze jaar	44
Campagne in feiten en cijfers	47
Bestsellers!	50

Bestsellers
49

Directieverslag van
Tjipke Bergsma

12

58	Zakenvrouwen 2: “Duurzaamheid zit ‘m ook in hoe we met elkaar omgaan”
	Marieke van Schaik, Managing Director Nationale Postcode Loterij
62	Meisjes met een toekomstdroom
	Harriet's Child Rights Watch geeft kinderen een stem
	Dankzij het buurtcentrum van Julia-Ann kunnen ook meisjes zich ontwikkelen
	Edna realiseert haar DreamHouse
65	“Ik wist dat het heftig ging worden, maar dit verscheurt ons allemaal”
	Sierra Leone-dagboek van studente Ashley
70	Diva's met een roze hart
78	Millenniumdoelen: de resultaten van Plan
80	Zakenvrouwen 3: “Giving back is een van onze principes”
	Kreetta Ryodi, Strategisch Inkoopmanager Cisco
82	Because I have a Girl
	Vaders van Plan Nederland
96	In actie!
98	De meisjes van Hyves
100	Zakenvrouwen 4: “Op safe spelen is saai”
	Margriet Timmermans, Directeur New Edition
102	In het nieuws

Because I have a girl

79

En ook nog

104	Kansen, vooral voor meisjes
	Column van Joop van den Ende
49	62 miljoen
	Column van Leontien Zijlaars van Moorsel
106	Colofon
107	In het volgende jaarverslag
	Doorkijk naar verslagjaar 2010

Aan de andere kant..

Jaarrekening, Verantwoordingsverklaring, Verslag van de Raad van Toezicht, Dit is Plan Nederland, Dit is Plan - profiel van de internationale organisatie, Plan-besturen
Vanaf pagina f3

61

Sierra Leone-dagboek van Ashley

Een betere wereld te winnen

Toen we ons jaarverslag vorig jaar uitbrachten als glossy magazine hadden we natuurlijk gehoopt op een positieve respons. Maar de hoeveelheid enthousiaste reacties die we kregen, heeft ons verrast. Ook daarom brengen we dit jaar de tweede editie uit van 'Plan van een Meisje'. Maar de belangrijkste reden is natuurlijk dat de meisjes voor wie wij werken een platform verdienen: hun verhalen, de uitdagingen waar zij voor staan, hun kracht.

Ik moest daar aan denken toen ik begin september met mijn vrouw naar het Europees kampioenschap vrouwenvoetbal zat te kijken. Fantastisch om te zien hoe het Nederlandse elftal onder leiding van coach Vera Pauw voetbal weer terugbracht tot de essentie van het spel: sportief, opbouwend, enthousiast, spannend. En – in tegenstelling tot mannenvoetbal, waar het alleen nog maar om het resultaat lijkt te gaan en nauwelijks meer om het spel – weer heel leuk om naar te kijken.

Vrouwen en meisjes kunnen dat, voor verandering zorgen.

Een verandering ten goede.

Met een beetje steun en een kleine investering in meisjes valt er een betere wereld te winnen.

Daar hebben we het afgelopen jaar opnieuw aandacht voor gevraagd met onze campagne 'Because I am a Girl'. En het is goed om te zien dat steeds meer mensen zich bij ons aansluiten en hun stem laten horen om meisjes een kans te geven. Ook bekende mensen met gezag bij een breed publiek, zoals Europees commissaris mevrouw Kroes. Onlangs riep zij iedereen op in hun eigen omgeving tien mensen te vragen in actie te komen voor meisjes in ontwikkelingslanden. Haar woorden hebben me geraakt. Wat een geweldig idee om onze beweging voor meisjes nog meer momentum te geven en de rechteloosheid van meisjes aan te pakken.

Ondertussen, vind ik, moeten we ook eerlijk naar onszelf kijken en ons blijven afvragen of wij in Nederland wel voldoende ruimte geven aan de bijzondere kwaliteiten van vrouwen en meisjes. Een vrouwelijke minister-president? Een vrouw als voorzitter van de Raad van Toezicht van Plan Nederland? Ik ben voorstander, en zal me daar nu en in de toekomst persoonlijk voor blijven inzetten.

David Vriesendorp
Voorzitter van de Raad van Toezicht

identiteit

Plan Nederland is lid van Plan International, een internationale, humanitaire, kindgerichte ontwikkelingsorganisatie zonder politieke, godsdienstige of commerciële doelstellingen. Plan werkt in vaak moeilijke en complexe omstandigheden aan blijvende verbeteringen in de levenssituatie van kinderen en hun familie in ontwikkelingslanden. Plan doet dit door middel van kindgerichte gemeenschapsprojecten in 48 landen in Afrika, Azië en Latijns-Amerika. Plan zet zich wereldwijd in voor de rechten van kinderen en betere naleving van het VN-verdrag voor de Rechten van het Kind.

visie

Plan wil een wereld waarin alle meisjes en jongens zich volledig kunnen ontwikkelen; een wereld die de rechten en de waardigheid van volwassenen en kinderen respecteert. Plan werkt aan een wereld waarin meisjes en jongens gelijke kansen krijgen, omdat ze daar recht op hebben.

missie

Plan streeft naar blijvende en concrete verbeteringen in het leven van meisjes en jongens in ontwikkelingslanden. Plan doet dit door

- te luisteren naar kinderen en met hen samen te werken;
- uit te gaan van de kracht van ieder kind;
- kinderen, hun familie en de gemeenschap waarin zij leven in staat te stellen in hun basisbehoeften te voorzien en hun mogelijkheden te vergroten om volledig mee te doen in de samenleving en
- op te komen voor de rechten van kinderen, waar ook ter wereld.

“Juist meisjes hebben een ongelooflijk potentieel om het armoedeprobleem aan te pakken”

“Als meisjes een kans krijgen, wordt de hele wereld daar beter van”

De strijd gaat door. Voor de meisjes in Colombia, van wie er elke drie minuten een wordt misbruikt. Voor de achthonderd Chinese meisjes die wekelijks verdwijnen. Voor de miljoenen meisjes die niet krijgen waar ze recht op hebben, terwijl ze met een beetje steun en een kleine investering de wereld versted kunnen doen staan.

De strijd duurt voort. Omdat de beweging voor meisjes nooit groot genoeg kan zijn en er steeds nieuwe donateurs nodig zijn om meer te kunnen doen.

Plan Nederland tussen succes, teleurstelling, hoop en nieuw succes. “We hebben nog heel veel te doen.”

Tjipke Bergsma doet verslag.

Een moeder van vijftien

“Op werkbezoek in Colombia sprak ik onlangs een meisje van net vijftien, moeder van een baby van drie maanden. Toen ze twee was overleed haar moeder in het kraambed. Haar vader kende ze niet, hij was straatkind, dus kwam ze in huis bij haar oma. Die was arm en had weinig te geven, maar het meisje had een balletje, waarmee ze altijd voetbalde. Ze bleek uit te

blinken in sport en schopte het met jaren héél hard werken en ijzere discipline tot de nationale turnselectie van Colombia. Dat was haar toegangsbewijs naar een beter leven. Want als je de nationale selectie hebt gehaald, zijn de Olympische Spelen niet meer onbereikbaar en dan zijn er ineens kansen.

Maar de vriend van haar oma kon zijn handen niet thuishouden. Het meisje werd zwanger op haar veertiende. En omdat een veertienjarig meisjeslichaam nog niet klaar is voor een bevalling, werd het een keizersnede. Turnen kan ze dus niet meer, niet op topniveau. Het meisje zag haar droom aan diggelen vallen. Maar was ze bij de pakken gaan neerzitten? Nee. Ze had gewoon haar plannen aangepast, want atlete bleef ze. Ze vertelde me dat ze graag sportleraar wilde worden, maar daarvoor moest ze eerst haar schooldiploma halen. Of ik kon helpen. En natuurlijk gaan we dat doen.”

“In Colombia wordt iedere 15 seconden een meisje of een vrouw mishandeld. En iedere drie minuten wordt een meisje of een vrouw misbruikt. Misbruikt! Door leraren, door ooms, door vaders, door broertjes.

Het land is doordrenkt van geweld. En tegelijkertijd is het land ook vol feest en vol vreugde en dans en muziek. Colombia es pasión, zeggen ze. En die passie zie je in alles. Ook in het geweld. Geweld is zo’n deel geworden van het dagelijkse leven, dat meisjes en vrouwen het accepteren

“In Colombia wordt iedere 15 seconden een meisje of een vrouw mishandeld; iedere drie minuten wordt een meisje of een vrouw misbruikt. Misbruikt!”

als: zo is het nou eenmaal hier. Maar het is natuurlijk niet gewoon. Het is te verschrikkelijk voor woorden! Dit mogen we nooit accepteren.

Ik vertel dit verhaal, omdat het illustreert wat me bij alle ellende ook steeds diep treft: de power van de kinderen die ik ontmoet; kinderen die slachtoffer zijn, maar zich niet als slachtoffer gedragen. Zij weten dat ze het beter willen en beter kunnen en zijn heel krachtig en sterk in hun veerkracht daar vol voor te gaan. Zoals dat meisje van vijftien.”

Grootse dingen

“De achterstelling van meisjes is structureel en systematisch. En vaak ook opzettelijk. Wereldwijd worden de rechten van meisjes met harde hand geschonden, dagelijks en op onvoorstelbaar grote schaal. Tegelijkertijd is daar de bijna wrede ironie dat juist meisjes een ongelooflijk potentieel hebben om het armoedeprobleem aan te pakken en op te lossen. Dat klinkt onvoorstelbaar, maar het blijkt uit steeds meer onderzoeken, onder meer van de Wereldbank. Want als meisjes bijvoorbeeld de kans hebben gekregen naar school te gaan, kunnen ze later een betere baan krijgen en meer verdienen. Maar ze kunnen ook beter voor hun kinderen zorgen en grotere oogsten van het land halen. Geschoolde moeders hebben gezondere kinderen en zorgen ervoor dat hun kinderen ook naar school gaan. Daarmee ontstaat een sneeuwbal effect en kan de armoedespiraal worden doorbroken. Kortom: als je investeert in meisjes wordt de hele wereld daar

“Met een klein steuntje in de rug komen meisjes er zelf. En dan kunnen er grootse dingen gebeuren”

beter van.”
Wij vragen daar aandacht voor met onze ‘Because I am a Girl’-campagne. Het is onacceptabel dat meisjes vaak een verschrikkelijk lot treft en daar strijden we tegen. Tegelijkertijd zijn meisjes vaak ongelooflijk sterk. Ze zijn mondig en weten meestal heel goed wat ze willen. Met een klein steuntje in de rug komen ze er zelf. En dat steuntje moeten we ze geven. Dan kun-

Gebroken boekjaar

Plan Nederland heeft een gebroken boekjaar. Verslagjaar 2009 loopt van 1 juli 2008 tot 1 juli 2009.

nen er grootse dingen gebeuren. Want als het ons lukt de achterstelling van meisjes en vrouwen uit te bannen, dan lossen we enorme problemen op. Problemen als armoede en het probleem van terreur. Want als vrouwen zich ontwikkelen, moeten mannen uiteindelijk wel mee.”

Wind in de rug

“De Amerikaanse journalist Nicholas Kristof – hij is overigens ook Plan-sponsor – staft dat in zijn in september 2009 verschenen boek ‘Half the Sky’, over de situatie van vrouwen en meisjes wereldwijd. Hij stelt bijvoorbeeld dat de grote uitdaging van de 21e eeuw is een einde te maken aan de rechteloosheid van meisjes en vrouwen. En dat we daarmee als wereldgemeenschap een grote stap voorwaarts kunnen zetten. Meisjes staan er nog steeds heel slecht voor. Anderzijds zijn er hele duidelijke en hele concrete oplossingen die we kunnen bieden. Dat stemt dan weer optimistisch. Het is te doen om hun problemen op te lossen, namelijk door ze om te beginnen dezelfde kansen te geven als jongens. Er zijn steeds meer mensen die dit onderkennen en steunen. En niet de minsten. Hillary Clinton, bijvoorbeeld. En Bill Gates, die recentelijk op uitnodiging een lezing gaf in Saudi-Arabië. Hij sprak voor een zaal met vooral mannen en, achter een dik gordijn, een paar zwaar gesluierde vrouwen. In de vragenronde vroeg een van de mannen wat Saudi-Arabië zou moeten doen om tot de toptien van leiders van technologisch ontwikkelde landen te gaan behoren. Bill Gates antwoordde: ‘Dan moeten jullie eerst eens beginnen met het serieus nemen van de andere helft van je populatie en het potentieel daarvan. Want anders zal het jullie nooit lukken.’”

“Toen Plan in 2007 het eerste rapport over meisjes publiceerde – ‘Because I am a Girl – the State of the World’s Girls’ – waren we de eersten die wereldkundig maakten hoe slecht het gaat met meisjes wereldwijd.

Maar inmiddels krijgen we in onze strijd dus steeds meer de wind in de rug en komt er steeds meer steun voor wat wij met onze ‘Because I am a Girl’-campagne beogen. En dat moet ook.

De beelden van het neerslaan van de studentenopstand op het Plein van de Hemelse Vrede in Beijing staan iedereen nog

“Wie zegt er iets van dat in China iedere week achthonderd meisjes verdwijnen?”

op het netvlies. Die tengere student die helemaal alleen de regeringstanks tegenhield, zit in ons collectieve geheugen gegrift. Het was wereldnieuws en iedereen had er iets over te zeggen. Maar wie zegt er iets van dat in China – toen en tot op de dag van vandaag – iedere week achthonderd meisjes verdwijnen. Wie geïnteresseerd is, kan het weten, maar het zit niet op onze radar en de mensenrechtenactivisten die – overigens volkomen terecht – schande spreken van de gebeurtenissen op het Tienamenplein en de nasleep daarvan, zijn stil over de miljoenen verdwenen meisjes. Begrijp me goed, het neerslaan van de studentenopstand is een schandvlek op onze historie en ik zal nooit betogen dat je het ene onrecht tegen het

Onderzoek ‘Because I am a Girl’

De campagne ‘Because I am a Girl’ is gebaseerd op een langlopend en wereldwijd onderzoek van Plan naar de situatie van meisjes. Plan publiceerde hierover in 2007 het eerste onderzoeksrapport: ‘Because I am a Girl – the State of the World’s Girls’. In 2008 verscheen het rapport ‘Because I am a Girl – In the Shadow of War’, over meisjes in oorlogssituaties. In September 2009 verscheen ‘Because I am a Girl’- Girls in the Global Economy; Adding It All Up’ het derde rapport van de in totaal negen die Plan tot 2015 zal publiceren.

andere kunt wegstrepen. Maar het zegt iets over het grote zwijgen over het onrecht dat meisjes massaal wordt aangedaan. En dan is China nog maar één land en één voorbeeld.”

Misschien wat atypisch

“Ook in Nederland merken we dat de ‘Because I am a Girl’-campagne steeds meer momentum krijgt. Met de najaarscampagne hadden we voor ogen mensen te mobiliseren voor het steunen van meisjes. En we wilden de kracht en het enorme potentieel van meisjes bekend maken bij heel veel mensen. Op advies van Joop van den Ende en met zijn creatieve inbreng hebben we ervoor gekozen om dit te doen

“Hier en daar zat er misschien een weddenschap tussen waarvan je dacht: ‘moet dat nou in een Plan-context?’ Maar het heeft ons opgeleverd dat heel veel kijkers nu hebben gehoord van de problematiek van meisjes”

via het RTL4-programma ‘Ik Wed Dat Ik Het Kan’. Als programma is dat misschien wat atypisch voor een ontwikkelingsor-

ganisatie, maar het programma had een enorm bereik: twaalf uitzendingen met welkelijs gemiddeld zo’n miljoen kijkers. We gebruikten de weddenschappen om ook initiatieven van meisjes uit onze programmalanden te laten zien.

Hier en daar zat er misschien een weddenschap tussen waarvan je dacht: ‘moet dat nou in een Plan-context’. Maar het heeft ons opgeleverd dat er nu heel veel kijkers hebben gehoord van de problematiek van meisjes en wat wij daaraan kunnen doen. Bovendien zat er nog een wervend weekend bij, waarin we heel veel hebben kunnen laten zien van ons werk.”

“Het resultaat is duidelijk te zien: we zijn bekender geworden en de waardering voor Plan is toegenomen. Ons ‘Because I am a Girl’-T-shirt is in grote aantallen verkocht, de armbandjes van sieradenontwerper Otazu zijn uitverkocht. En het tweede ‘Because I am a Girl’-concert was weer groter dan vorig jaar, met betrokken artiesten, die bijna allemaal een veldreis hebben gemaakt naar projecten van Plan en enthousiast over ons werk vertellen. Giovanca, eliZe, Dennis, de Noorse artieste Maria Mena én Ilse de Lange. En we hadden deze keer een host in de persoon van Daphne Bunskoek, die onze ambassadeur is voor ‘Because I am a Girl’. Waar we het eerste jaar met het concert misschien nog

‘Because I am a Girl’, campagne 2008/2009

Campagneperiode: 1 november 2008 – 18 januari 2009 en 1 mei 2009 - 19 juni.

Doel: naamsbekendheid, draagvlak en grotere betrokkenheid bij de achtergestelde situatie van meisjes in ontwikkelingslanden.

Belangrijkste activiteiten: Mannelijke politici dragen een roze ‘Because I am a Girl’-stropdas en tonen zich daarmee solidair met meisjes in ontwikkelingslanden; televisieprogramma ‘Ik Wed Dat Ik Het Kan’; ‘Because I am a Girl’-concert.

Bereik: 37 miljoen contactmomenten.

Kosten: € 3.400.936,-

Resultaten: gestegen naamsbekendheid van Plan Nederland (5 procent) en toegenomen vertrouwen (20 procent); toegenomen draagvlak en betrokkenheid, onder meer in de vorm van 30.300 personen die in actie kwamen voor meisjes in ontwikkelingslanden; € 400.000,- aan nieuwe fondsen.

een beetje aan het proefdraaien waren, was dit concert ronduit succesvol. En we zien daarbij dat de beweging voor ‘Because I am a Girl’ steeds groter wordt en steeds meer enthousiaste navolging krijgt. Het aantal leden van de ‘Because I am a Girl’-hyves groeit en groeit, steeds meer mensen starten via ons een eigen fondsenwervend ini-

“De uitdaging waar we voor staan, is hoe je een nieuw publiek bereikt op een manier die zo spannend is dat ze niet alleen massaal kijken, maar zich ook massaal aangesproken voelen Plan te steunen”

tiatief voor meisjes in ontwikkelingslanden en we krijgen wekelijks honderden nieuwe aanmeldingen van projectsponsors voor ons Meisjesfonds, waarmee we meisjes in ontwikkelingslanden steunen.”

Teleurstelling

“Wat niet goed is gelukt, is de feitelijke fondsenwerving in het kader van de campagne. Ik denk dat dat komt omdat we nog op zoek zijn naar wat nou de beste manier is om mensen mee te laten doen met Plan. We hebben in deze campagne mensen zelf de keus laten maken hoe ze ons werk wilden steunen. Men ging massaal naar de website en alle gadgets vlogen weg. Maar we hebben niet de fondsen geworven waarop we hadden gehoopt. ‘Ik Wed Dat Ik Het Kan’ is goed bekeken, maar we waren niet in staat die belangstelling om te zetten in veel nieuwe sponsoraanmeldingen. Een grote teleurstelling, die we onszelf moeten aanrekenen, omdat we wél een nieuw programma hebben neergezet, maar nog niet een nieuwe manier van meedoen. Onze organisatie maakt zich maar langzaam los van het klassieke concept van kindsponsoring als enige manier van werven. Dat is ook niet zo gek, want er zijn

“De Because I am a Girl-campagne krijgt steeds meer momentum”

Successen in 2009

- Naamsbekendheid gestegen van 40 procent naar 51 procent.
- Beter imago (in juni 2008 vond 30 procent van de ondervraagden Plan Nederland betrouwbaar; in januari 2009 bijna 40 procent)
- De snelle groei van het aantal projectponsors, vooral van het Meisjesfonds.
- Het tweede ‘Because I am a Girl’-concert was nog groter en succesvoller.
- Subsidie uit het Millenniumfonds van de Nederlandse overheid voor een project in Kenia om geweld tegen meisjes aan te pakken en hun toegang tot onderwijs te verbeteren.

Teleurstellingen in 2009

- Tegenvallende inkomsten uit fondsenwerving.
- De noodzaak in te krimpen, vooral als gevolg van de teruglopende overheidssubsidie (afbouwsubsidie).

alleen al in Nederland nog steeds ruim 100.000 mensen kindsponsor. En het is een heel mooi concept, waar we zeker mee door willen gaan. Maar we moeten ook vernieuwen, jongeren aanspreken, en dat is niet op tijd gelukt.

Een andere factor is misschien toch het concept van het programma. Het dilemma blijft of je kiest voor een programma als ‘Ik Wed Dat Ik Het Kan’, dat veel kijkers trekt, maar kijkers die waarschijnlijk niet uit zichzelf over ontwikkelingssamenwerking zouden nadenken. Of kies je een programma voor mensen die wel al geïnteresseerd zijn in ontwikkelingsvraagstukken en loop je daarmee het risico dat je niet alleen veel minder kijkers trekt, maar ook kijkers die al sponsor zijn?

De uitdaging waar we voor staan, is hoe je een nieuw publiek bereikt op een manier die zo spannend is dat ze niet alleen massaal kijken, maar zich ook massaal aangesproken voelen Plan te steunen.”

Spagaat

“Behalve voor de kinderen voor wie wij werken – en dat blijf ik het ergste vinden – heeft het achterblijven van de inkomsten ook consequenties voor onze eigen organisatie. We hebben moeten bezuinigen en een aantal mensen hebben we moeten laten gaan. Na de afwijzing van onze MFS-subsidieaanvraag in 2007, hebben we ons daar vanzelfsprekend op voorbereid. Maar het blijft een moeilijke tijd voor deze organisatie. We maken namelijk twee hele belangrijke ontwikkelingen door. We zitten in een afbouwscenario, omdat we de MFS-subsidie van de overheid zijn kwijtgeraakt en navenant moeten inkrimpen. Ondertussen moeten we natuurlijk uiterst zorgvuldig blijven omgaan met het beheer van de afbouwsubsidie en tegelijkertijd de organisatie ook vernieuwen en weer opbouwen, andere afdelingen met een andere focus. Daarvoor hebben we nieuw talent nodig. Dat betekent nieuwe mensen aannemen in een tijd dat je ook mensen moet ontslaan. Dat is een boodschap die heel lastig is om

uit te leggen. Maar het moet gebeuren, hoe pijnlijk het ook is en hoezeer het me ook raakt. Want we willen en moeten een doorstart maken, op alle fronten. En dat is nu even een enorme spagaat. Want in de afbouw zitten we het komende verslagjaar in het dunste jaar qua inkomsten en voor de doorstart is het belangrijk het talent dat we nu hebben, vast te houden. Met andere woorden: dit jaar hebben we het minste geld en hebben we de meeste ambities, ook

“Dit jaar hebben we het minste geld en de meeste ambities. Een enorme spagaat”

voor de nieuwe MFS-subsidieaanvraag. Dan kom je dus heel strak in de kostenpercentages uit, want het spreekt vanzelf dat we ons daar ook aan willen houden. Dat is lastig. Heel lastig.”

“Als zeiler weet ik dat je niet altijd in een rechte lijn op je doel af kunt. Soms moet je tegen de wind, soms is er een zandbank. De werkelijke koers is niet altijd de kortste. Want je hebt te maken met drift, met de stroming en met vaargeulen. Als je op het wad vaart en je ziet Terschelling liggen, dan kun je daar niet recht op af; dan loop je vast. Terug naar Plan Nederland proberen wij natuurlijk te voorkomen dat we vastlopen of droogvallen. Maar de koers die daarvoor nodig is, is niet altijd meteen te begrijpen. Natuurlijk wil ik het liefste goed nieuws brengen. Dat is mijn default stand: optimistisch zijn, vooruitkijken. En dan doet het pijn als het langzamer gaat dan gehoopt.”

Niet alleen

“En toch, op een veel optimistischer noot, is mijn stelling dat het in grote lijnen goed gaat met Plan Nederland. Ik bedoel daarmee dat het steeds beter gaat. En zelfs beter dan we hadden verwacht. De organisatie verbetert, de waardering voor de organisatie groeit en we zien de nieuwe

concepten die we hebben bedacht succes krijgen. Voorzichtig nog. De groei die we willen is nog niet zichtbaar, maar dat is volgens plan en dus voorzien. In ons beleidsstuk Visie 2012 was de prognose dat we het komende jaar nog zullen dalen in inkomsten. Maar hier en daar gaat die daling minder hard dan we hadden verwacht en zien we ook herstel ontstaan. Met name met het Meisjesfonds. Dat slaat enorm aan: in het afgelopen jaar hebben zich duizenden nieuwe projectponsors gemeld! En we zien dat het aantal legaten hard omhooggaat. Mensen denken weer aan Plan Nederland bij het opmaken van hun testament en daar zijn we dankbaar voor.”

“Een ander belangrijk signaal dat het goed gaat, is natuurlijk vooral het succes van onze campagne ‘Because I am a Girl’. We krijgen daar enorm veel waardering voor. En ook het publiek herkent het en onderschrijft de noodzaak de achterstelling van meisjes aan te pakken. We zien dat terug in het gegeven dat we van alle kanten worden gebeld met de vraag hoe mensen kunnen meedoen. Ons kunnen steunen. We grijpen dat uiteraard met beide handen aan. Want we kunnen het niet alleen. Hoe meer partijen zich scharen achter onze strijd voor gelijke rechten voor meisjes,

hoe meer we voor de meisjes kunnen doen. We werken dus graag samen in allianties op alle niveaus. Met het bedrijfsleven, met mediapartners, met andere organisaties, met groepen particulieren.

In het afgelopen jaar zijn een paar mooie nieuwe samenwerkingsverbanden ontstaan. De Marikenloop in Nijmegen bijvoorbeeld, en de samenwerking met de organisatie Aflatoun, die zich wereldwijd inzet voor sociaal-financieel onderwijs aan kinderen. Maar ook de samenwerking met de Telegraaf, die een hele uitgave van de zaterdagbijlage ‘Vrouw’ wijdt aan ‘Because I am a Girl’, of de samenwerking met bekende vrouwen als schrijfster Susan Smit en journaliste Hadassah de Boer, die in het komende verslagjaar voor ons op reis gaan.”

“Hoe meer partijen zich scharen achter onze strijd voor gelijke rechten voor meisjes, hoe meer we voor de meisjes kunnen doen”

“Waar ik op hoop en wat ik de komende jaren ook echt verwacht, is samenwerking met grote, georganiseerde groepen in het land, die vrijwillig iets voor ons gaan

‘Visie 2012’

In het beleidsstuk ‘Visie 2012’ heeft Plan Nederland de koers voor de komende jaren vastgelegd. Het beleidsstuk bestaat uit 4 deelplannen.

1. **Communicatie:** Plan Nederland gaat op een nieuwe manier communiceren met sponsors en potentiële sponsors. Behalve kindsponsoring biedt Plan Nederland meer keuzemogelijkheden om bij te dragen aan het werk van Plan, zoals het Meisjesfonds of het starten van een eigen actie.
2. **Innovatie:** Plan Nederland ontwikkelt nieuwe concepten en nieuwe middelen voor nieuwe manieren van meedoen, waaronder het gebruik van nieuwe media.
3. **Organisatie:** met het oog op efficiëntie en effectiviteit werkt Plan Nederland aan een reorganisatie. Daarbij ligt het accent op versterking van marketing, fondsenwerving, loyalty en internet.
4. **Programma’s:** Plan Nederland staat als organisatie voor één programma en één aanpak. De nadruk ligt daarbij op meisjes en gender issues en doelen worden gerealiseerd in alliantie met samenwerkingspartners. Ook wordt aangestuurd op het aantonen van impact.

doen. Ik noem maar iets: de Nederlandse hockeyfederatie. Er zijn zoveel meisjes die hockeyen. Zou het niet geweldig zijn als zij benefiettoernooien gaan organiseren om meisjes in andere landen ook een kans te geven? Of de Girls Scouts? Stel je voor dat die een heitje voor een karweitje voor meisjes gaan doen! De rol die vrouwen en meisjes hier kunnen spelen voor meisjes en vrouwen in landen waar ze het zoveel minder goed hebben, is groot. Als grote groepen in actie komen, bereik je zoveel meer. We doen dat al met de landelijke scholierenactie 'Schaatsen en Zwemmen voor Water'. En daar zie je de enorme impact van een massale actie. Dat moeten we meer gaan doen."

MFS-alliantie

"Nog een goed voorbeeld van de kracht van samenwerking is de kinderrechtencolatie in het kader van het Millennium Akkoord, dat gaat over het terugdringen van geweld tegen kinderen. Met vrijwel dezelfde groep (Child Helpline International, Defence for Children/ECPAT, IREWOC en ICDI, red.) hebben we het afgelopen jaar een subsidieaanvraag ingediend bij het Millenniumfonds van de Nederlandse overheid voor een project in Kenia om geweld tegen meisjes aan te pakken en onderwijskansen voor meisjes te verbeteren. Die aanvraag is gehonoreerd met vijf ton voor een periode van drie jaar."

"Met diezelfde alliantie waarmee we nu ervaring opdoen in Kenia, willen we in

"We leggen de lat heel hoog, maar ik ben optimistisch. Ik geloof echt dat we een goede kans maken"

het kader van de MFS-subsidie een breder programma indienen, waarbij ook vijftien van onze Programmalanden betrokken zijn. Met dit programma willen we bijdragen aan het realiseren van millenniumdoelstelling 3, gelijke kansen voor meisjes

en vrouwen. We richten ons daarbij op het verbeteren van de toegang voor meisjes tot secundair onderwijs, het verbeteren van hun kansen op de arbeidsmarkt, het beschermen van meisjes en het terugdringen van geweld en het bevorderen van de politieke participatie (en de toegang daartoe) van meisjes en vrouwen. We leggen de lat heel hoog, maar ik ben optimistisch. Ik geloof echt dat we een goede kans maken. Waarom? Om te beginnen omdat we onze lessen hebben geleerd van de afwijzing in 2007. Ons partnerbeleid heeft zich goed ontwikkeld en we kunnen laten zien dat we resultaten boeken. Daarbij komt dat het Ministerie van Buitenlandse Zaken ook heel erg gelooft in de noodzaak meisjes een kans te geven. Het is één van hun beleidsprioriteiten, zoals dat heet. En ze kennen onze deskundigheid op dat terrein. Bovendien hebben we een team dat tot de tanden is bewapend, bij wijze van spreken, en enorm gemotiveerd is om te slagen. En dat geldt ook voor de landen waarmee we in dit kader samenwerken en voor onze partners, die we al jaren kennen en die we niets meer hoeven uit te leggen. Dus ja, we zijn positief. Hoe spannend het ook is, want er hangt veel van af."

Wereld in crisis

"Als hulporganisatie is je ultieme doel jezelf te kunnen opheffen, omdat hulp niet meer nodig is. Dat zal voorlopig niet gebeuren. Helaas is ons werk harder nodig dan ooit, want de wereld is in crisis. We hebben de klimaatcrisis, de voedselcrisis en de kredietcrisis natuurlijk. En als altijd betalen de allerarmsten en de allerkwetsbaarsten de hoogste prijs. Vaak zijn dat meisjes. Onlangs verscheen het derde 'Because I am a Girl'-rapport met als thema meisjes in de wereldeconomie. De bevindingen stemmen bepaald niet optimistisch. Het aantal jonge meisjes dat gedwongen wordt tot zware arbeid neemt bijvoorbeeld enorm toe, meisjes worden nog eerder

van school gehaald en nog meer meisjes belanden in de seksindustrie."

"Dan de voedselcrisis. Door de enorme vlucht van de teelt van gewassen voor bio-brandstoffen is een tekort aan voedsel ontstaan op de wereldmarkt. In de rijke landen eten we er nauwelijks een hap minder door, maar in steeds meer ontwikkelingslanden ontstaat hongersnood. En de gevolgen van de klimaatcrisis zijn vooral daar rampzalig. Dat maakt onze verantwoordelijkheid meer te doen alleen maar groter, terwijl wij zelf ook de gevolgen voelen van de kredietcrisis. Al blijft dat tot nu toe gelukkig vooral beperkt tot de samenwerking met het bedrijfsleven. Hun investeringen in maatschappelijk verantwoord ondernemen sneuvelen in deze crisistijd vaak als eerste. De toegenomen verantwoordelijkheid betekent ook dat we als organisatie zelf nieuwe investeringen moeten doen om op termijn klimaatneutraal te kunnen opereren. En in onze programmalanden is het onze taak

Samenwerking met het bedrijfsleven

In het kader van maatschappelijk verantwoord ondernemen en maatschappelijke betrokkenheid van het bedrijfsleven werkte Plan Nederland in het verslagjaar samen met onder meer de ASN Bank, CISCO Systems en CROCS Europe. Akzo Nobel steunt het werk van Plan al 15 jaar met de Stichting Education Fund '94.

Veel bedrijven steunden de campagne 'Because I am a Girl', met een financiële bijdrage of met diensten, onder meer de Free Record Shop & SEE tickets (ticketverkoop voor het 'Because I am a Girl'-concert) en Hillenaar Media (campagnebillboards).

Nationale Postcode Loterij

Plan Nederland werkt sinds 1998 samen met de Nationale Postcode Loterij, onder andere in de nationale klimaatcampagne HIER. Plan Nederland ontving in het verslagjaar een bijdrage van 3 miljoen euro.

"We hebben de klimaatcrisis, de voedselcrisis, de kredietcrisis. En als altijd betalen de allerarmsten en de allerkwetsbaarsten de hoogste prijs. Vaak zijn dat meisjes"

de kinderen voor wie wij werken te steunen bij de adaptatie aan klimaatverandering. Met herbebossing. Door te voorkomen dat belangrijke plekken voor kinderen, zoals scholen, speelplaatsen in het pad van mogelijke modderstromen liggen. Door dammen te bouwen en dijkjes aan te leggen en daarmee tegen te gaan dat vruchtbare grond wegspoelt. En ook door oude systemen te herstellen. Ik heb op Sri Lanka gezien hoe een systeem van stuwmeertjes en dammetjes uit de 4e eeuw met hulp van Plan is hersteld. Moet je je voorstellen, 1600 jaar geleden werden daar al dijkjes aangelegd, waarschijnlijk nog voor het woord 'dijk' in Nederland werd uitgevonden. En dat konden ze toen al op Sri Lanka. Het bijzondere is, dat met het eerherstel van dit oude systeem de oogst met 30 procent is toegenomen en dat bovendien een tweede oogst van het land kan worden gehaald. En dat is nog niet alles. In de stuwmeertjes zijn vissen uitgezet. Dat betekent extra, proteïnerijk eten voor de kinderen en meer inkomsten door de verkoop van vis."

"Plan stelt zich, ook in het kader van klimaatadaptatie, overigens per definitie de vraag welke infrastructuur in een gebied aanwezig is, of in het verleden was, en of die kan worden gerehabiliteerd. In de Andes zie je bijvoorbeeld heel veel irrigatiesystemen, waarbij ze water soms van de andere kant van de berg halen via een stelsel van aquaducten, ondiepe kanaaltjes en dammetjes. Zo'n systeem stamt nog uit de tijd van de Inca's. De mensen werken in groepen – minga's – en verdelen het water via een ingenieus stelsel, waarbij het aantal uren meewerken aan de minga recht

geeft op een navenant aantal uren water. Er zitten schuifjes aan het eind van de dammetjes en als je dat schuifje open trekt, loopt het water jouw land in voor het aantal uren waar je recht op hebt. Is dat voorbij dan gaat het schuifje weer dicht en is een volgende aan de beurt. Watermanagement pur sang, dat nog steeds functioneert ook al is het honderden jaren oud."

PlanLIVE

"De wereldwijde crises dwingen ons ook, internationaal en als Nederlandse organisatie, voortdurend te blijven vernieuwen, om nieuwe uitdagingen het hoofd te bieden om ons werk beter te kunnen doen. We moeten mee met de tijd en nieuwe mensen aan ons binden.

Zo zijn we hard aan de slag met een nieuwe invulling van kindsponsoring: PlanLIVE. In een notendop is dat het digitaliseren en openstellen van ons hele netwerk op een facebook-achtige manier, zodat er sociale communities kunnen ontstaan. Het aardige is daarbij dat die er in Plan-verband eigenlijk al zijn. Wij werken immers al met communities, omdat we geloven dat we kinderen het beste helpen als de hele community er op vooruit gaat. Het is dus een heel logische stap om ook voor de sponsors communities te creëren. En dat gaan we dus doen onder het motto: social communities for social change. For children. Want dat moet er wat mij betreft wel achter."

"PlanLIVE komt er omdat het hoog tijd is dat we met betrekking tot kindsponsoring met de tijd meegaan. Plan is ruim zeventig jaar geleden opgericht om kinderen in de Spaanse Burgeroorlog te steunen en wereldwijde communicatie en betrokkenheid te bevorderen. Kindsponsoring was toen directe hulp aan kinderen, die kindsponsors konden volgen aan de hand van foto's, brieven, een jaarrapport en eventueel een bezoek. In de loop van de jaren hebben we programmatisch een enorme ontwik-

keling doorgemaakt: van directe hulp aan kinderen via empowerment van de mensen zelf naar gemeenschapsontwikkeling en betrokkenheid van de ouders bij de programma's. En toen in de jaren negentig het kinderrechtenverdrag werd geratificeerd, hebben we daar als Plan conclusies aan verbonden. Kinderen, de participatie van kinderen en hun inbreng staan centraal in onze hulpprogramma's, die bovendien allemaal zijn gebaseerd op de rechten van kinderen. Programmatisch is er dus een wereld van verschil met zeventig jaar geleden, maar het concept van kindsponsoring is nauwelijks veranderd. Plan brengt nog steeds de brieven en de fotootjes van sponsors naar de sponsorkinderen en vice versa, bij wijze van spreken met een muilezel. En ondertussen krijgt het dorp waarnaar de post onderweg is een sms'je: we komen eraan! De hele wereld is inmiddels online, ook de Ecuadoriaan, de Thai of de Vietnamees. En zelfs de Malinees en de Burkinnees via een internetcafé. En wij communiceren nog met briefjes!"

"De hele wereld is online, ook de Ecuadoriaan, de Thai of de Vietnamees. En zelfs de Malinees en de Burkinnees via een internetcafé. En wij sturen nog briefjes!"

"Dat is wat je noemt verouderd, met alle consequenties van dien. Steeds minder mensen willen onder deze voorwaarden nog kindsponsor worden en steeds meer mensen vragen om moderne communicatie. En dat gaan we doen met PlanLIVE. Als sponsor kun je straks via internet communiceren met of informatie krijgen over het kind dat je sponsort. Maar we willen meer. Belangrijker is namelijk dat we de hele wereld aan elkaar willen koppelen en ons daarmee voor elkaar openstellen. We worden daarmee met

onze programma's en projecten nog transparanter dan we al waren."

"Om het samen te vatten: wat we willen is een soort facebook, maar dan vertaald naar de omgeving van Plan. Dus als je mee gaat doen, maak je een profiel aan. En of je nu Nederlander bent of Chinees, bij een bedrijf werkt of bij een Ministerie, volwassene bent of kind, sponsorkind of sponsor: iedereen kan een profiel aanmaken. En dan gaan er communities ontstaan, digitale communities. Dat kan zijn: Goes helpt Ghana. Of: Hockeyteam Breda steunt kinderen in Bolivia en organiseert daarvoor een benefietwedstrijd.

Maar het kan ook zijn dat kinderen in Pakistan online gaan om te laten weten dat ze blij zijn met hun nieuwe school, maar dat ze alle boeken al vijf keer hebben gelezen en of iemand zou willen helpen nieuwe boeken te bemachtigen. Wij faciliteren dat en leiden het in goede banen."

"We zijn al een heel eind op weg met PlanLIVE. We beginnen binnenkort met testen in vier donorlanden en in vier programmalanden, respectievelijk Canada, Engeland, Nederland en de Verenigde Staten en Colombia, Kenia, Kameroen en India. Laos komt daar later nog bij. In het voorjaar van 2010 moet het lopen in de testlanden en in de zomer willen we de eerste evaluatie doen en dan hopelijk gaan opschalen. Dat is de deal.

Plan Nederland klimaatneutraal

Plan Nederland is klimaatneutraal en compenseert de CO₂-uitstoot vooralsnog via de Climate Neutral Group. In 2009 ging het daarbij om een bedrag van 13.000 euro. Plan Nederland heeft klimaatbeleid geformuleerd en treft maatregelen om de CO₂-uitstoot van de bedrijfsvoering ook daadwerkelijk te verminderen. Voor de langere termijn werkt Plan Nederland aan het opzetten van klimaatprojecten in de programmalanden.

De landen die gaan meedoen, zullen zeker trainingen moeten krijgen en in de dorpen moet toegang komen tot internet. Daarover zijn we in gesprek met bedrijven als CISCO, Vodafone en Nokia, waarmee we nu al samenwerken. Want er is nog niet overal in de wereld een goede dekking. Daarom hebben we ook een land als Kameroen erbij gekozen. Want daar is het moeilijk, dus als het daar gaat werken, werkt het overal. Omgekeerd testen we in Colombia en India, omdat daar weer mensen zitten die heel goed zijn in het ontwikkelen van software. Het is een zeer ambitieus plan, maar met de kanttekening dat we wel kunnen voortbouwen op een aantal initiatieven die al bestaan en hun succes bewijzen. Wij hebben hier in Nederland onze 'Because I am a Girl'-hyves, Plan Engeland werkt al een tijdje met een digitale uitwisseling tussen scholen en in de VS loopt al een groot online project met kunstenaars voor communities. Dat is allemaal kennis die we meenemen in het grote geheel."

Geiten in de school

"We hopen dat PlanLIVE heel veel mensen motiveert mee te doen en ons werk te steunen. In Nederland zijn veel mensen het vertrouwen in grote fondsenwervende organisaties een beetje verloren. Ze zetten een eigen stichting op, in onze sector, een soort do it yourself ontwikkelingsorganisaties met één domein. Ze bouwen bijvoorbeeld een school. Maar twee jaar later komen ze bij ons met het verhaal dat er allemaal geiten in die school staan. En of we niet kunnen helpen om het voor elkaar te krijgen dat hun school als school gaat werken. Kortom: mensen komen erachter dat ontwikkelingssamenwerking toch echt een vak is. En dat je vakkennis nodig hebt om de organisatie goed op orde te krijgen en iets te maken of neer te zetten waar ook echt behoefte aan is. Via PlanLIVE kunnen deze mensen nog steeds hun eigen project uitkiezen, het helemaal volgen via internet, ernaartoe als ze dat willen, maar wel via een grote organisatie die ervaring ter

plaatse heeft. Ontwikkelingssamenwerking wordt op deze manier klein en persoonlijk. Het maakt de wereld kleiner en brengt oplossingen dichterbij, terwijl er tegelijkertijd heel veel meer mensen kunnen meedoen." "We gaan dit ook doen omdat het onontkoombaar is. Kinderen en donateurs gaan nu al zelf online via facebook. Massaal.

"Helaas zijn ook misbruikers online en daar kunnen we kinderen alleen voor behoeden als we zelf die online communicatie in handen nemen"

Die vloedgolf houd je niet tegen. Potentieel zien we daar een groot gevaar in. Want helaas zijn ook misbruikers online en daar kunnen we kinderen niet voor behoeden. Dat kunnen we wél als we zelf die online communicatie in handen nemen. Om te beginnen kunnen we scannen op aanstootgevend taalgebruik en rare mensen eruit gooien. Op facebook is alles anoniem, maar als ze via ons een profiel aanmaken, leren we ze een beetje kennen, dat bouwen we in. Er is identificatie mogelijk. Maar misschien wel het belangrijkste: de kinderen die via ons meedoen, zullen zelden of nooit alleen online gaan. Dat gaan we groepsgewijs organiseren, onder begeleiding. Bovendien kunnen de kinderen elkaar ook waarschuwen en corrigeren. In ons plan is bescherming dus beslist ook een factor die meeweegt.

queeste

"PlanLIVE is een groot en ambitieus plan. Maar we moeten in een organisatie als de onze ook grote ambities hebben en nooit te lang tevreden zijn met de resultaten die we al boeken. We moeten de moed hebben om voortdurend kritisch naar onszelf te kijken. Kill your darlings als dat nodig is om beter werk af te leveren. Plan maakt het bijvoorbeeld mogelijk dat steeds meer kinderen naar school gaan. We zorgen ervoor dat ze daar leren over hun rechten en leren hen

mondigheid. Maar als ze achttien worden, laten we hen gaan. Is dat nog terecht? Is het niet ook onze taak eraan bij te dragen dat ze na school een baan vinden? Via studiebeurzen, bijvoorbeeld en leerwerkplekken. De werkloosheid onder jongeren is in de meeste ontwikkelingslanden schrikbarend. Dus als we niet oppassen, leiden we een hele generatie op van gefrustreerde jongeren, die school weliswaar hebben doorlopen, maar die daarna alsnog in de uitzichtloosheid van werkloosheid terechtkomen. Dat te voorkomen, is een grote uitdaging voor Plan."

"Ik heb in Plan-verband ook een persoonlijke queeste. Wij hebben fantastische meetsystemen ontwikkeld om de collectieve gegevens van de kinderen te verwerken. We weten alles: van meisjes, jongens, leeftijden, regio's, stad, platteland, noem maar op. Hartstikke mooi. Ik vind alleen dat er één ding aan mist. Want wat we niet meten, is hoe het met individuele kinderen

gaat. Zijn ze tevreden, gelukkig? Plan's visie is gebaseerd op Child Centered Community Development. Deze is ongeveer heilig verklaard. Maar als je kritisch kijkt naar wat we echt willen dan zijn dat kinderen die zich volledig kunnen ontplooiën, children realising their full potential. Niet: communities realising their full potential. Bij CCCD gaat het om gemeenschapsonwikkeling met kinderen in het hart daarvan.

"In een organisatie als de onze moeten we de moed hebben om voortdurend kritisch naar onszelf te kijken. Kill your darlings als dat nodig is om beter werk af te leveren."

Maar wat betekent dat? Staan de woorden niet in de verkeerde volgorde en moet het niet gaan om Community Centered Child Development? Dat lijkt semantische haarkloverij, maar dat is het niet. Het gaat om

de focus. En het grappige is dat child development heel goed kan worden gemeten. Daar zijn allerlei standaarden en indicatoren voor. Groeikaarten, taalvaardigheid, leesvaardigheid, tekentaalvaardigheid, gezonde voeding voor kinderen van verschillende leeftijden. Dat is allemaal vastgesteld en genormeerd. En dat kunnen we dus allemaal meten in alle landen waar we werken. Sterker nog: de communities of de scholen kunnen dat zelf. Dus als we daar gebruik van zouden maken, zouden we de impact van ons werk kunnen meten. Nu lopen we er tegenaan dat we die impact nauwelijks kunnen meten, omdat dat voor gemeenschapsonwikkeling bijna niet mogelijk is. We meten outputs: zoveel watersystemen aangelegd, zoveel scholen gebouwd, zoveel kinderen naar school. Wat je daarmee niet meet, is of de kinderen gezonder zijn nu ze veilig drinkwater hebben, of ze kunnen lezen en schrijven. En dat is de impact die je beoogt en waarmee je het succes van je programma's kunt aantonen. We moeten

'Als zeiler weet ik dat je niet altijd in een rechte lijn op je doel af kunt'

“Als meisjes een steuntje in de rug krijgen, kunnen er grootse dingen gebeuren”

dus serieus werk gaan maken van Community Centered Child Development. Of beter: Community Driven Child Development. Dat beschrijft precies wat we willen doen en feitelijk al doen.”

Geluk meten

“Met mijn Colombiaanse collega Eliana had ik het laatst over wat we belangrijk vinden te weten van de kinderen voor wie we werken. Kunnen de kinderen lezen en schrijven? Zijn ze gezond? Als we die vraag voor alle kinderen met ‘ja’ kunnen beantwoorden, zijn we al een heel eind op dreef. Ik zei dat vorig jaar al. Maar ondertussen heb ik nog een criterium toegevoegd: gelukkig zijn. Want wanneer ben je tevreden over de ontwikkeling van

“Wanneer ben je tevreden over de ontwikkeling van kinderen? Als je dat vraagt aan ouders, krijg je vast ook te horen dat ze willen dat hun kinderen gelukkig zijn”

kinderen? Als je dat vraagt aan ouders, krijg je vast ook te horen dat ze willen dat hun kinderen gelukkig zijn en vriendjes hebben, want dat zegt iets over sociale vaardigheden. En voor later misschien een leuke baan. Dus waarom laten wij dat dan liggen? Samen zijn dat ongeveer de vier, vijf indicatoren, voor opleiding, gezondheid, geluk en toekomstmogelijkheden. Het moet toch mogelijk zijn ook geluk van kinderen te meten. Ik ben daarnaar op zoek. We hebben bijvoorbeeld de happiness indicator van Bhutan gevonden. Die is heel complex. En er is een universiteit in de Verenigde Staten die een human development indicator heeft ontwikkeld die ook het welzijn en welbevinden van mensen

meet. Kortom, de meetinstrumenten zijn er al. We hoeven dat helemaal niet zelf te ontwikkelen en dat moeten we ook niet willen. Het moet simpel kunnen, zodat de communities het zelf kunnen managen. Want het is natuurlijk niet de bedoeling ons werk ingewikkelder te maken. Het moet een toegevoegde waarde hebben.“

Eén grote social community om kinderen te steunen

“Al met al hebben we plannen, ambities en dromen genoeg. En we werken er stap voor stap aan om die te realiseren. Over een jaar is Plan Nederland wat mij betreft in staat om grote aantallen mensen te interesseren voor het Meisjesfonds. PlanLIVE draait en het publiek ziet dat we op een moderne manier communiceren en dat ze op een heel nieuwe manier mee kunnen doen. Dat gaan we opbouwen. Over een jaar hebben we ook de erkenning gekregen van de Nederlandse overheid dat onze alliantie en onze programma's voor meisjes goed zijn en krijgen we subsidie. En onze ‘Because I am a Girl’-campagne is nog breder en nog bekender en we kunnen doorpakken naar een nog groter publiek.”

“Over tien jaar zijn in Plan-verband alle sponsors van alle kinderen wekelijks online. Kinderen communiceren wereldwijd met elkaar en volwassenen hier communiceren met community leaders en vrijwillers in onze programmalanden. En al die mensen houden zich bezig met het oplossen van ontwikkelingsvraagstukken en problemen van kinderen. Ik ga er dan van uit dat die communicatie gelijkwaardig is, dat het echt om partnerschappen gaat: wij zijn online en jullie zijn online, jullie hebben een probleem en wij hebben een probleem, we steunen elkaar en zoe-

ken samen naar oplossingen. Een moeder met een kind in Nederland kan hetzelfde probleem hebben als een moeder met een kind in Colombia. Daar praten ze over met elkaar. Hoe leuk kan het zijn? Het oude

“Over tien jaar is Plan wereldwijd één grote social community om kinderen te steunen, waarbij sponsors en ontvangers en mensen die het allebei zijn, verbonden zijn met elkaar. Connected.”

idee van pen pals, maar dan in deze tijd en op veel grotere schaal. Kortom: over tien jaar is Plan wereldwijd één grote social community om kinderen te steunen, waarbij sponsors en ontvangers en mensen die het allebei zijn, verbonden zijn met elkaar. Connected.

“Het liefste zou ik natuurlijk zien dat Plan zich over tien jaar heeft kunnen opheffen, omdat we alle problemen hebben opgelost. Maar als we reëel zijn is dat een ambitie voor de veel langere termijn. Ik kom nog zo veel kinderen tegen die het slecht hebben; er is nog zoveel te doen. Kijk alleen naar de kindersterfte. Ieder jaar sterven negen miljoen kinderen voor hun vijfde verjaardag aan ziektes die voorkomen hadden kunnen worden. We zijn dus nog lang niet klaar met ons werk.”

FINANCIËN

PARTICULIERE SPONSORS

Bij de sluiting van het verslagjaar, op 30 juni 2009, werden via Plan Nederland 111.251 kinderen gesponsord door Nederlandse kindsporsors. Dit zijn er per saldo 7.955 minder dan in het vorige verslagjaar. De afname is het resultaat van een natuurlijk verloop bij particuliere kindsporsors en een te geringe instroom van nieuwe kindsporsors om het verloop te compenseren. Het percentage opzeggingen was met 9 procent identiek aan het vorige verslagjaar. Wervingsactiviteiten hebben tot 2.324 nieuwe kindsporsors geleid in het verslagjaar.

Per 30 juni 2009 heeft Plan 11.691 structurele projectsporsors; dit zijn er per saldo 7.435 meer dan het vorige verslagjaar. De instroom was 8.447 projectsporsors en de uitstroom 1.015 projectsporsors. Er waren 5.924 eenmalige projectsporsors in het verslagjaar.

BATEN

- De baten kindsporsoring uit eigen fondsenwerving zijn ten opzichte van het budget voor 95 procent gerealiseerd. De baten zijn 1,7 miljoen euro lager

dan gebudgetteerd. Ten opzichte van verslagjaar 2008 is dat een daling in baten van 1,8 miljoen euro.

- De totale baten uit giften en schenkingen (1,1 miljoen euro) zijn voor 86 procent gerealiseerd ten opzichte van het budget. Ten opzichte van het verslagjaar 2007/08 is hierbij sprake van een lichte daling met 0,1 miljoen euro. De baten uit acties bedroegen 1,5 miljoen, deze baten waren niet gebudgetteerd en kwamen volledig ten goede aan de campagne 'Because I am a Girl' (BIAAG). De bijdragen van het bedrijfsleven (Corporate Partnerships) van 0,5 miljoen euro, zijn voor 43 procent gerealiseerd ten opzichte van het budget. (verslagjaar 2007/08 -35 procent).
- De baten uit nalatenschappen bedroegen in het verslagjaar 1,1 miljoen euro. Dit is een daling van 25 procent ten opzichte van verslagjaar 2007/08. Ten opzichte van het budget is sprake van een stijging van 0,3 miljoen.
- De bijdrage uit acties van derden, deze heeft betrekking op de bijdrage van de Nationale Postcode Loterij, bedroeg in totaal 3,0 miljoen euro.
- De bijdrage van de overheid in het kader van de afbouwsubsidie Medefinancieringsprogramma bedroeg

in het verslagjaar 14,3 miljoen euro.

- Door vertraging in de bestedingen zijn in 2008/09 relatief minder subsidies dan gebudgetteerd ontvangen van de Europese Gemeenschap. Wel werd in het verslagjaar een bedrag van 0,1 miljoen euro ontvangen van het Ministerie van Buitenlandse Zaken in het kader van het Millenniumfonds.

KOSTEN EN BESTEDINGEN IN HET KADER VAN DE DOELSTELLING

- De besteding aan de doelstelling was 51,9 miljoen euro. Dit is 2,2 miljoen euro meer dan gebudgetteerd. Ten opzichte van het vorige verslagjaar is de stijging 3,2 miljoen (+6 procent). De iets te laat overgemaakte MFP-bijdrage aan Plan International, betrekking hebbende op het vorige verslagjaar, had een positieve invloed van 2,6 miljoen euro op de projectbestedingen. In dit verslagjaar is 41,9 miljoen euro beschikbaar gesteld aan Plan International.
- Bestedingen aan de doelstelling in Nederland bedroegen in het verslagjaar 2,5 miljoen euro meer dan gebudgetteerd, dit heeft grotendeels te maken met extra campagnekosten ten behoeve van de BIAAG-campagne. De

totale bestedingen in Nederland waren in het verslagjaar 1,6 miljoen euro meer dan in het vorige verslagjaar.

- Het kostenpercentage eigen fondsenwerving is met 8,2 procent 0,3 procentpunt hoger ten opzichte van het verslagjaar 2007/08. Het kostenpercentage voor het verslagjaar was gebudgetteerd op 8,5 procent. Dit is ruim onder de norm van het Centraal Bureau Fondsenwerving, dat een maximaal kostenpercentage van gemiddeld 25 procent voorschrijft. Het hogere kostenpercentage komt deels door hogere verwervingskosten in 2008/09 vanwege de BIAAG-campagne.
- De kosten eigen fondsenwerving bedroegen 2,8 miljoen euro. Dit bedrag is identiek aan het bedrag van vorig jaar.
- Het bestedingspercentage van Plan Nederland van alle doelstellingsuitgaven bedroeg in het verslagjaar 100 procent.
- Het percentage kosten beheer en administratie van de totale lasten is gedaald van 3,5 procent (2007/2008) naar 3 procent. De lasten voor beheer en administratie waren 1,7 miljoen euro versus een budget van 1,9 miljoen euro. In vergelijking met het vorige

verslagjaar is beheer 0,1 miljoen euro gedaald.

- De totale lasten waren 1,9 miljoen euro hoger dan gebudgetteerd en 3,1 miljoen euro hoger dan in verslagjaar 2007/08, dit wordt vooral verklaard door de eerder vermelde besteding aan de doelstelling in het kader van de BIAAG-campagne. De personeelskosten zijn 0,1 miljoen euro onder de begroting uitgekomen en 0,1 miljoen hoger dan in het vorige verslagjaar. De huisvestingskosten zijn 7 procent boven de begroting en 3 procent hoger dan vorig jaar. Kantoorkosten en algemene kosten kwamen dankzij lagere porti-, ICT- en kantoor materiaal kosten 0,2 miljoen lager uit dan het budget. Ten opzichte van verslagjaar 2007/08 was er een overbesteding van 0,2 miljoen.
- Afschrijving en rente waren lager dan begroot, wat samenhangt met uitgestelde en afgezegde ICT-investeringen. Ten opzichte van vorig boekjaar loopt de afschrijving in lijn.

In het verslagjaar zijn de giftreserves (vooruit ontvangen baten ten behoeve van projecten) afgenomen met 5,1 miljoen euro, onder meer door de iets te laat overgemaakte MFP-bijdrage aan Plan International (PI) van 2,6 miljoen euro in juli

2008. Verder zijn deze reserves op basis van projectvoortgang sneller dan gepland overgemaakt naar Plan International.

TIJDIGHEID JAARVERSLAG

Met het oog op transparantie is in het jaarverslag van Plan Nederland ook een samenvatting opgenomen van de door de accountants goedgekeurde gecombineerde jaarrekening van Plan International. Plan Nederland wil daarmee inzicht geven in het hele proces van geld ontvangen van donoren en geld besteden in het kader van ontwikkelingsprogramma's van Plan. Plan Nederland wacht met de publicatie van het jaarverslag tot de goedgekeurde cijfers van Plan International beschikbaar zijn.

Amsterdam, 23 november 2009

Tjipke Bergsma
Algemeen directeur

Wereldverbeteraars

Als meisjes naar school gaan, zijn ze weerbaarder en hebben meer mogelijkheden.

Als meisjes naar school gaan, verdienen zij later meer.

Als meisjes naar school gaan, leren ze hoe ze goede oogsten kunnen krijgen.

Als meisjes naar school gaan, kunnen zij later beter voor hun kinderen zorgen.

Als meisjes naar school gaan, zorgen zij ervoor dat hun kinderen ook naar school gaan.

Als meisjes dezelfde onderwijskansen krijgen als jongens, kunnen ontwikkelingslanden een gezamenlijke groei realiseren van 92 miljard dollar per jaar.

Dat is goed tegen de armoede, en goed voor de wereld.

Meisjes kunnen de wereld verbeteren. Als zij de kans krijgen naar school te gaan.

ZAKENVROUWEN

Naam: Margot Scheltema (54)
 Functie: commissaris-toezichthouder
 Opleiding: Internationaal Recht en
 Internationale Zaken
 Gezinssituatie: getrouwd, moeder
 van twee zoons

“Ik heb armoede van dichtbij gezien”

Margot Scheltema, lid van de Raad van Advies van Plan Nederland, heeft een indrukwekkende staat van dienst. Scheltema was directeur Financiën bij Shell Nederland en is commissaris bij onder meer Triodos Bank. Als topmanager maakt ze zich sterk voor maatschappelijk verantwoord ondernemen. “Bedrijven die overeind blijven in deze crisis zijn bedrijven die duurzaamheid serieus nemen.”

Steentje bijdragen

“Van 1985 tot begin 2009 was ik werkzaam bij Shell. Ik heb voor Shell veel gereisd en woonde in Engeland en Tunesië en in de Venezolaanse hoofdstad Caracas. Nadat we daar op het vliegveld waren geland, reden we eerst een half uur met een taxi door de krottenwijken. Ik heb op plekken in de wereld armoede van dichtbij gezien. Niet alleen in Zuid-Amerika en het Midden-Oosten. Ook in grote wereldsteden als Londen leven kinderen onder de armoedegrens.”

“Van 1986 tot 2004 heb ik via Plan Engeland verschillende kinderen in Sri Lanka gesteund. Voordat ik voor Shell naar Londen verhuisde, werkte ik bij Ontwikkelingssamenwerking, op het Ministerie van Buitenlandse Zaken en later bij Financiën. Na mijn vertrek zocht ik naar een manier waarop ik een steentje kon blijven bijdragen. Ik was gecharmeerd van de manier waarop Plan kinderen helpt. De persoonlijke verbinding spreekt me aan. Geen ingewikkelde en ondoorzichtige hulpverleningsprojecten waarvan resultaten soms lastig meetbaar zijn, maar kinderen steunen waar ze het nodig hebben. Toen we na achttien jaar buitenland terugkeerden in Nederland, ben ik gestopt als kindsponsor. Het contract liep via Plan Engeland en was daarmee onderdeel van mijn buitenlandse periode. In Nederland wilde ik graag nadenken over een andere vorm van betrokkenheid. Ik wilde vooral inhoudelijk aan de slag.”

De jongens en meisjes om wie het draait

“In 2008 ben ik gevraagd toe te treden tot de Raad van Advies van Plan Nederland. Daar heb ik niet lang over hoeven nadenken. We kijken in de raad naar de recente resultaten en praten over actuele onderwerpen. Zo is tijdens de laatste bijeenkomst met de Raad van Toezicht en de Directie gesproken over de toekomststrategie van de organisatie. Het accent is verschoven van hulp aan een individueel kind naar Child Centered Community Development (CCCD). De vraag is hoe we voor kindsporsors het contact levend houden met de jongens en meisjes om wie het draait. Daar ligt een uitdaging. Misschien ligt het antwoord in de digitale communicatietechnologie.”

Slaafjes en seksobjecten

“Als financieel expert maak ook ik me zorgen over de economische crisis. Temeer omdat dit de allerarmsten en minst kansrijken het eerste raakt. Uit het derde onderzoeksrapport van Plan, ‘Because I am a Girl – Girls in the Global Economy: Adding It All Up’ blijkt dat de crisis een hoge tol eist van families wereldwijd. En meisjes zijn als eersten de dupe. Voor mij is het meest schokkende aan dit rapport dat meisjes nu sneller gedwongen worden hun lichaam te verkopen. Jaarlijks is al een miljoen meisjes slachtoffer van de seksindustrie.

Onderwijs is het belangrijkste middel tot emancipatie. Scholing zorgt ervoor dat meisjes voor zichzelf leren opkomen en voorkomt dat ze opgroeien als slaafjes en seksobjecten. Als meisjes naar school gaan, hebben ze meer kans op werk en besparen ze zichzelf een hoop leed. Ik ben er trots op dat Plan Nederland op veel plaatsen zorgt voor scholingskansen.”

MVO

“Behalve mijn functie als lid van de Raad van Advies ben ik fulltime commissaris-toezichthouder. Ik bekleed functies bij Triodos Bank, ASR Verzekeringen Nederland, het Rijksmuseum, Energie Centrum Nederland (ECN) en de Vrije Universiteit. Waar mogelijk maak ik me sterk voor maatschappelijk verantwoord ondernemen (MVO). Bij Triodos Bank ben ik commissaris en voorzitter van de Audit Commissie. Bij Shell Nederland hield ik me ook met MVO bezig. Ik heb op verschillende congressen gesproken over duurzaamheid en onderhield de contacten met MVO Nederland. Maar eerlijk is eerlijk: die rol was beperkt, zeker in vergelijking met bijvoorbeeld de Shell Foundation, die projecten als duurzame kooktoestellen sponsort.”

Geen wonderen verwachten

“Een verstandige bedrijfsdirectie neemt duurzaamheid serieus. Bedrijven die er niet in geloven, krijgen het nog lastig. Ik durf te stellen dat bedrijven die overeind blijven in deze crisis, bedrijven zijn die duurzaamheid hebben verankerd in de bedrijfsstrategie. Klanten zijn zich steeds meer bewust van de intrinsieke waarde van duurzaamheid. Je ziet het aan de groei van de Triodos Bank. Die bank is een ethisch alternatief voor bankieren. Toch is enige relativering op z'n plaats. De discussie over MVO en duurzaamheid leeft in Nederland en andere Westerse landen. In Zuid-Europa hoor je er al minder over. Verwacht van MVO geen al te grote wonderen. Ik zie in mijn leven niet zo snel een economie ontstaan die honderd procent duurzaam is.”

Onderwijsdeskundige Rogier van 't Rood:

“Onderwijs is voor meisjes en vrouwen de sleutel tot succes”

Wereldwijd gaan miljoenen meisjes nog steeds niet naar school. Cultuur, religie en traditie bepalen dat meisjes minder waard zijn dan jongens en veel ouders vinden dat meisjes er vooral zijn om kinderen te krijgen. Meisjes betalen daarvoor de prijs, maar de wereld uiteindelijk ook. Want als meisjes de kans krijgen naar school te gaan, kunnen juist zij de armoedespiraal doorbreken. Rogier van 't Rood (56), onderwijsconsulent en docent internationale pedagogische vraagstukken aan de Rijksuniversiteit Utrecht, over de noodzaak van onderwijs voor meisjes. “Een Afrikaanse vrouw zei eens tegen me: weet u wat het ergste is dat een mens kan overkomen? Als meisje geboren worden in Afrika: dan ben je dubbel de pineut.”

Ooit was Rogier Van 't Rood zelf leraar in het middelbaar onderwijs. Hij raakte bij toeval betrokken bij onderwijsproblematiek toen hij in 1988 werd gevraagd een boekje te schrijven over de geschiedenis van onderwijs in ontwikkelingslanden. “Onderwijs, of beter het gebrek eraan, is in ontwikkelingslanden een immens probleem. Dat greep mij zo aan dat ik ermee verder wilde,” zegt van 't Rood. Tijdens onderzoek voor zijn boek kwam hij in aanraking met de ideeën van de Braziliaanse onderwijs-hervormer Paulo Freire, die in de jaren vijftig en zestig van de vorige eeuw startte met volwasseneneducatie bij indianenstammen. Van 't Rood: “In de jaren zeventig maakte hij furore met de Freiriaanse aanpak, die uitgaat van de behoeften, interesses en belevingswereld van leerlingen. Wie daar als leraar bij aansluit, ontmoet sterk gemotiveerde leerlingen en voorkomt schooluitval. Dat is nog steeds ook mijn stellige overtuiging.”

U was in 2009 in opdracht van de Europese Unie op de Nederlandse Antillen. Wat heeft u daar precies gedaan?
Rogier van 't Rood: “Ik heb Antilliaanse jongeren geïnterviewd over hun problemen. Veel jongeren zijn onaangepast, hebben gedragsproblemen en zijn door gebrek aan scholing en schooluitval ongeschikt voor de arbeidsmarkt. Antilliaanse jongeren krijgen op jonge leeftijd vaak te maken met ‘negatieve bevestiging’. Ze worden door hun ouders en omgeving negatief benaderd en krijgen zelden complimenten. Ze bouwen geen zelfvertrouwen op en krijgen al snel een negatief zelfbeeld. Dat levert een hele serie problemen op. Het Antilliaanse onderwijs kampt met een grote hoeveelheid drop-outs. Als jongeren vervolgens geen werk vinden, is er geen inkomen. Drank en drugs gaan hun leven bepalen, waardoor schulden, huiselijk geweld, misbruik en ten slotte misdaad al snel om de hoek komen kijken.”

In hoeverre zijn meisjes het slachtoffer?

“Ook meisjes zijn bij misdaad betrokken en het aantal tienerzwangerschappen neemt hand over hand toe. Dat komt vooral doordat meisjes elkaar het moederschap aanpraten. Meisjes lopen rond met het idee dat niemand om ze geeft. Als ze een kindje hebben, is er tenminste iemand die van ze houdt, denken ze. Als moeder zijn ze iemand, krijgen ze een zekere status en is er een grotere kans dat er voor ze wordt gezorgd. Niet door de vaders, want daar hebben ze weinig vertrouwen in, maar door de overheid die uitkeringen verstrekt. Aan de Antilliaanse problematiek kleef een aantal aspecten, dat ook onder jongeren in ontwikkelingslanden speelt. Het is jammer dat Plan Nederland niet in het Koninkrijk werkt, want jongeren en NGO's kunnen op

“DE KWALITEIT VAN ONDERWIJSPROGRAMMA'S VAN ONTWIKKELINGSORGANISATIES ALS PLAN IS VAAK BETER DAN HET ONDERWIJS DAT WORDT AANGEBODEN DOOR OVERHEDEN”

de Antillen wel wat gerichte kennis en ervaring gebruiken. De kwaliteit van onderwijsprogramma's van ontwikkelingsorganisaties als Plan is vaak beter dan het onderwijs dat wordt aangeboden door overheden.”

Kunt u uitleggen waarom in ontwikkelingslanden minder meisjes dan jongens naar school gaan?

“Daar zijn verschillende oorzaken voor. Naar de basisschool gaan is, bijvoorbeeld in Afrika, voor meisjes vanaf een jaar of tien vaak onveilig. Er is in veel Afrikaanse landen een ware run op maagden, op grond van de gedachte dat wie met een maagd trouwt niet besmet raakt met HIV. De levenssituatie van meisjes en vrouwen is vaak schrijnend. Een Afrikaanse vrouw zei eens tegen me: ‘Weet u wat het ergste is dat een mens kan overkomen? Geboren worden als meisje in een Afrikaans land; dan ben je dubbel de pineut.’

We zullen voor meisjes een veel veiliger schoolomgeving moeten creëren. Ook de weg naar school kan veiliger. Dat betekent dat onderwijs dicht bij huis moet worden aangeboden, liefst lokaal in kleinere gemeenschappen. Ook is modernisering van leermiddelen nodig. Leermethoden en boeken zijn niet gender-neutraal maar gaan uit van de

hij-persoon. Identificatie is voor meisjes lastig. En ook de manier van lesgeven kan beter. Die is nu top down. Daar komt bij dat nog te veel ongeschoolde ouders onvoldoende het belang inzien van onderwijs voor hun dochters. Ze laten hun zoons wél naar school gaan, zelfs als die minder intelligent zijn. Ouders raken hun dochters via

“DE GEDACHTE LEEFT NOG ALTIJD DAT MEISJES GEEN ONDERWIJS NODIG HEBBEN OMDAT ZE OP DE WERELD ZIJN OM KINDEREN TE KRIJGEN”

huwelijkssystemen kwijt, dus waarom zouden ze in hen investeren? Ook leeft nog altijd de gedachte dat meisjes geen onderwijs nodig hebben omdat ze op de wereld zijn om kinderen te krijgen.”

“Een deel van het probleem is ook terug te voeren op de huidige complexe wereld. Ook in arme gemeenschappen is het leven ingewikkelder geworden door moderne invloeden. In kleine Afrikaanse landbouwgemeenschap-

pen krijgen kinderen daardoor niet meer automatisch voldoende bagage mee van hun ouders. We zullen dus meer onderwijs moeten aanbieden om ervoor te zorgen dat jongvolwassenen voldoende zijn toegerust. Kinderen kunnen eenvoudigweg niet meer zonder formeel onderwijs.”

Somt u de voordelen van onderwijs voor meisjes eens op?

“Meisjes die onderwijs hebben gehad, vinden gemakkelijker een baan en komen op betere posities terecht, krijgen minder kinderen en stellen een zwangerschap langer uit. Dat is goed voor hun eigen gezondheid, ontwikkeling en toekomst; en voor de toekomst van hun kinderen. Vrouwen die behoorlijk onderwijs hebben gehad, doen ook veel meer hun best hun kinderen op school te krijgen. Tot slot zie je dat gemeenschappen met vrouwen die redelijk onderwijs hebben gehad stabiel zijn en zich beter ontwikkelen. Er zijn kortom voldoende argumenten om onderwijs aan meisjes flink te stimuleren.”

Is enige vooruitgang zichtbaar?

“Uit trends kun je opmaken dat de toegang tot het onderwijs de afgelopen tien jaar is verbeterd. Meer meisjes gaan naar school, maar er zijn ook meer drop outs. Cijfers over het aantal meisjes dat wel of geen onderwijs volgt, zijn moeilijk interpreteerbaar omdat we nauwelijks weten of drop outs in de cijfers voorkomen. In klas 1 zitten veel meer meisjes dan voorheen, maar in klas 6 zitten bijna geen meisjes meer. Dat heeft deels met de kwaliteit van het onderwijs te maken. Op basis van millenniumdoel 2 ‘Alle kinderen naar school’, zou je dus zeggen dat we voortgang boeken, maar het is wel nodig dat we scherp kijken naar uitval. Want als kinderen alsnog school niet afmaken, is er niets gewonnen.”

Is voor meisjes en vrouwen empowerment door onderwijs de sleutel tot succes?

“Zonder meer. Meisjes en vrouwen die in staat zijn om hun eigen leven ter hand te nemen, gaan zelf van alles ondernemen, waardoor hun zelfvertrouwen groeit. Goed onderwijs kan hieraan bijdragen. Goed onderwijs gaat uit van de belevingswereld van het kind en daagt het kind uit over zichzelf en zijn omgeving na te denken. Zo leert het oplossingen te bedenken voor eerst kleine en later steeds grotere problemen.

Goed onderwijs biedt - gedoseerd - de wijde wereld aan,

laat het kind daarop reflecteren en boort de creativiteit aan waarmee kinderen en jongvolwassenen hun eigen problemen te lijf kunnen gaan. Zo stimuleert onderwijs empowerment. Ik zie ook niet goed in hoe je meisjes en

“GOED ONDERWIJS BIJDT - GEDOSEERD - DE WIJDE WERELD AAN, LAAT HET KIND DAAROP REFLECTEREN EN BOORT DE CREATIVITEIT AAN WAARMEE KINDEREN EN JONGVOLWASSENEN HUN EIGEN PROBLEMEN TE LIJF KUNNEN GAAN”

jongens empowerment kunt aanreiken zonder goed onderwijs. Onderwijs is een noodzaak, een voorwaarde. Het zorgt voor een positieve spiraal: generatie op generatie gaat het steeds een beetje beter. Zoals dat ook bij ons in Nederland is gegaan. Ik zie het helaas nog te weinig in ontwikkelingslanden.”

Wat zijn de belangrijkste oorzaken dat goed onderwijs voor meisjes onvoldoende van de grond komt?

“In veel landen houden logge bureaucratische overheidsapparaten kwalitatieve onderwijsverbeteringen tegen. Er is natuurlijk ook een groot gebrek aan geld in ontwikkelingslanden. Methodes moeten aangepast, leraren beter opgeleid en beter betaald; dat kost allemaal geld. Het komt ook voor dat er wel geld wordt aangeboden door buitenlandse organisaties, maar dat het vervolgens niet goed terecht komt. Zo heerst in de ontwikkelingshulp nu de mantra van ownership. Rechtstreekse betrokkenen bij het onderwijs zijn eigenaar van hun eigen onderwijsproces. Het is volstrekt juist om daarvan uit te gaan. Het gevolg is wel dat donorlanden nationale onderwijsbudgetten steunen, maar zich minder met de inhoud bemoeien. Daar gaat het mis. Ik vind dat donorlanden te makkelijk uitgaan van good governance, terwijl een kritisch parlement, een kritische pers en een wezenlijk competent overheidsapparaat vaak ontbreken. Gevolg is dat rond de Ministeries vooral de kwantiteit en de kwaliteit van het wagenpark toeneemt. Dat is niet de bedoeling. Er moet geïnvesteerd worden in leerkrachten en leermiddelen.”

Wat kan hieraan worden gedaan?

“Er moeten hardere voorwaarden worden gesteld aan de besteding van donorgeld. Dat is onvermijdelijk. Donorlanden moeten duidelijker aangeven dat het geld moet worden uitgegeven aan schoolgebouwen, leermiddelen, trainingen van leerkrachten en lerarensalarissen. Dat gaat in tegen de gedachte van ownership. Maar nu bestaat dat feitelijk uit het ownership van een paar ambtenaren op Ministeries van Onderwijs.

Welke rol spelen organisaties als Plan Nederland?

“Een belangrijke rol. Non gouvernementele organisaties als Plan staan dicht bij de basis en dicht bij de mensen. Die zouden dus veel meer steun moeten krijgen bij hun initiatieven. NGO's zorgen er namelijk wél voor dat school-directies, schoolbesturen, leraren en ouders betrokken zijn bij de invulling van het lokale onderwijs. NGO's leggen het ownership veel meer neer bij scholen, ouders en leerlingen. En NGO's ondersteunen gezinnen vaak financieel, zodat kinderen ook daadwerkelijk naar school kunnen. Zo creëren ze kansrijk onderwijs met minder uitval. Financiële ondersteuning is dus heel belangrijk. Maar ook voorlichting en volwasseneneducatie. Wie aan basiseducatie doet, zou ook aan volwasseneneducatie moeten doen. Ook vrouwen die op latere leeftijd volwasseneneducatie hebben gehad, stimuleren hun kinderen naar school te gaan, veel meer dan ongeschoolde moeders.”

Struikelblokken

Wereldwijd kunnen 62 miljoen meisjes nog steeds niet naar school. Hoe komt dat? De grootste struikelblokken voor meisjes:

1. Status – meisjes worden nog vaak gezien als toekomstige moeders en echtgenotes. Onderwijs voor meisjes geldt daarom als minder belangrijk dan onderwijs voor jongens;
2. Armoede – Veel ouders in ontwikkelingslanden zijn als gevolg van armoede niet in staat hun kinderen naar school te laten gaan.
3. Zorgtaken – meisjes moeten vaak al van jongs af aan meehelpen, in het huishouden en bij het verzorgen van broertjes en zusjes.

Heeft u hiervan een concreet voorbeeld?

“In Burkina Faso heb ik dorpen gezien waar volwasseneneducatie wordt gegeven aan ongeschoolde mannen en vrouwen. Ook de basisschool werd ondersteund. Dan zie je ineens dat meer kinderen naar school gaan, dat meer meisjes naar school gaan, dat de algemene gezondheidssituatie in die dorpen significant verbetert. Mensen zien er ook

“MEISJES DIE NAAR SCHOOL GAAN, GAAN ZICH THUIS AL GAUW ANDERS GEDRAGEN EN ZICH BEMOEIEN MET DINGEN. DE HYGIËNE THUIS VERBETERT BIJVOORBEELD AL SNEL DANKZIJ SCHOLING. BINNEN ENKELE JAREN ZIJN DE EFFECTEN VAN GOED ONDERWIJS ZICHTBAAR”

gezonder, gelukkiger en energiever uit. De landbouwproductiviteit ligt hoger, doordat ze met verbeterde technieken werken en aan waterbeheersing doen. Dergelijke effecten treden al snel op als er in een dorp sprake is van behoorlijk basisonderwijs gecombineerd met volwasseneneducatie.”

Stel dat morgen evenveel jongens als meisjes goed onderwijs krijgen; hoe lang zou het dan duren voordat het effect daarvan merkbaar is?

“Je zou zeggen dat dit pas aan het einde van de onderwijs-carrière het geval is. Toch klopt dat niet. Want die meisjes gaan zich thuis snel anders gedragen en zich bemoeien met dingen. De hygiëne thuis verbetert bijvoorbeeld al snel dankzij scholing. Binnen enkele jaren zijn effecten van goed onderwijs zichtbaar. Zeker als het wordt gecombineerd met volwasseneneducatie aan moeders en ondersteuning uit het maatschappelijk middenveld. De effecten versterken elkaar naarmate goed onderwijs langer aanwezig is in gemeenschappen.”

Verwacht u dat millenniumdoel 2 (alle meisjes en jongens gaan naar school) en millenniumdoel 3 (gelijke rechten voor mannen en vrouwen) voor 2015 kunnen worden gerealiseerd?

“Nee. Volstrekt kansloos. Maar ga vooral door met alle inspanningen! Ik heb zelf kanttekeningen bij de millenniumdoelen. Het is goed dat er hierdoor veel aandacht is voor belangrijke onderwerpen en dat er veel geld is vrijgemaakt.

Maar neem bijvoorbeeld millenniumdoel 2; daarin wordt niets gezegd over de kwaliteit van het onderwijs. En dat is wel de succesfactor. Wat de kwaliteit van onderwijs betreft, is een belangrijke rol weggelegd voor organisaties als Plan Nederland. Die kunnen op grond van succesvolle voorbeelden – best practices – partners stimuleren ook met goed onderwijs te komen. Wie succesvolle praktijkvoorbeelden heeft van goed en efficiënt onderwijs vanuit de belevingswereld van het kind, kan die methoden ook beschikbaar stellen aan overheden, om die methode samen met die overheden op grote schaal in te voeren. Dat is de enige weg. Het Neder-

“NATUURLIJK GAAN ER DINGEN NIET GOED IN DE ONTWIKKELINGSSAMENWERKING. MAAR DAT GEBEURT OOK IN HOOGONTWIKKELDE LANDEN ALS NEDERLAND. KIJK NAAR DE BETUWELIJN, DE HSL OF DE AANLEG VAN DE METRO IN AMSTERDAM”

landse Ministerie voor Ontwikkelingsamenwerking doet erg haar best, maar het leidt tot onvoldoende resultaat omdat er met overheden wordt gewerkt die er een potje van maken. Dus ik zou de minister willen zeggen: geef het meeste geld aan medefinancieringsorganisaties. Die werken efficiënter.”

Wat kunnen Nederlandse burgers doen om meer en beter onderwijs in ontwikkelingslanden mogelijk te maken?

“Blijf als je het kunt missen organisaties steunen die goed werk doen. En verzet je ook tegen het defaitisme dat ontwikkelingssamenwerking niet werkt. Ga daar niet in mee. Houd je vast aan de voorbeelden waar het wel werkt. Natuurlijk is een zekere moeheid deels ook begrijpelijk. We zijn na zestig jaar ontwikkelingssamenwerking nog steeds aan het leren. En natuurlijk gaan er dingen niet goed. Maar dat gebeurt ook in hoogontwikkelde landen als Nederland. Kijk naar de Betuwelijn, de HSL of de aanleg van de metro in Amsterdam. Het is trial & error, ook in de ontwikkelingssamenwerking. Ik ben er echter van overtuigd dat we nog heel veel kunnen winnen als we veel meer kleinschalige projecten

lanceren, die in lokale gemeenschappen worden uitgevoerd, via korte lijnen, waarbij mensen centraal staan en niet een bureaucratisch regelapparaat.”

Meisjes kunnen de wereld verbeteren, als zij de kans krijgen naar school te gaan

Meisjes in ontwikkelingslanden hebben, ook als het om onderwijs gaat, een grote achterstand. Plan zorgt er daarom voor dat meisjes wel naar school kunnen, werkt samen met overheden aan de verbetering van het onderwijs, bouwt scholen en leidt leerkrachten op. En Plan leert meisjes op te komen voor hun rechten en dringt er bij regeringen op aan dat alle kinderen dezelfde onderwijskansen krijgen. Want juist onderwijs aan meisjes heeft op termijn een wereldwijde impact. Uit wetenschappelijk onderzoek, onder meer van de Wereldbank, blijkt dat:

- Een meisje vier jaar later trouwt en gemiddeld 2,2 kinderen minder krijgt als ze zeven jaar of langer naar school is geweest;
- Vrouwen met een opleiding gezondere kinderen krijgen en zich ervoor inzetten dat hun kinderen ook naar school gaan;
- Meisjes en vrouwen 90 procent van hun inkomen investeren in hun familie en kinderen (mannen investeren 30 tot 40 procent van hun inkomen in hun gezin);
- Het toekomstige inkomen van een meisje tot 10 procent toeneemt met één jaar extra basisschool;
- Het toekomstige inkomen van een meisje tot 25 procent toeneemt met één jaar extra voortgezet onderwijs;
- Onderwijs aan meisjes resulteert in grotere landbouwproductie en een afname van ondervoeding;
- Ontwikkelingslanden een gezamenlijke economische groei kunnen realiseren van 92 miljard dollar per jaar als meisjes dezelfde onderwijskansen krijgen als jongens.

Bronnen:

‘Because I am a Girl, the State of the World’s Girls’, Plan International, 2007; ‘Girls Count, a Global Investment & Action Agenda’, Centre for Global Development, 2008; ‘Paying the Price: the Economic Cost of Failing to Educate Girls’, Plan International, 2008

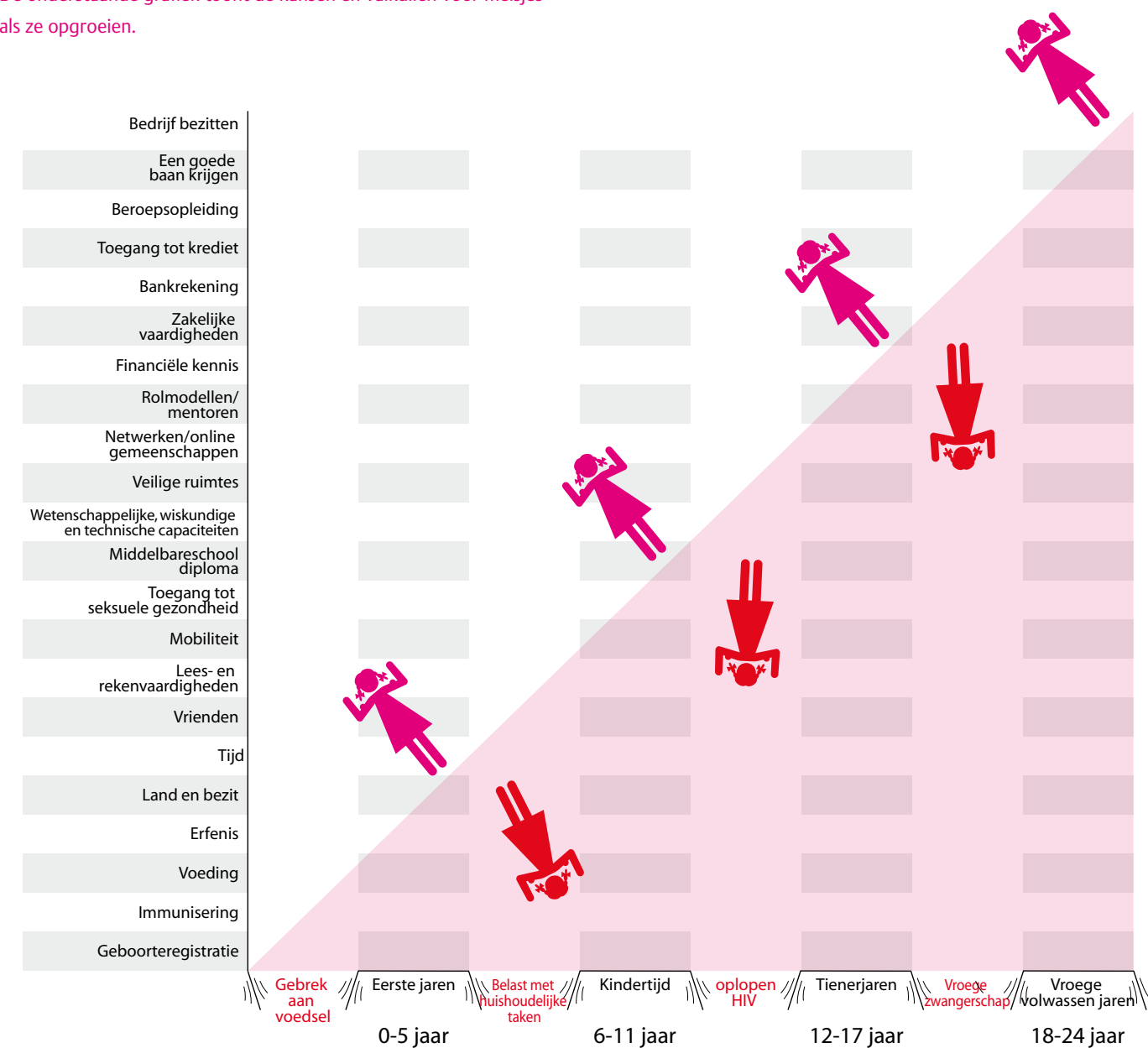

Dit doet Plan Nederland

- Plan Nederland ondersteunde in het verslagjaar 25 onderwijsprojecten in 19 landen. Het primaire doel is kinderen en jongeren basiskennis bij te brengen en vaardigheden die hun life skills verbeteren en hun kansen op de arbeidsmarkt vergroten.
- In Indonesië, bijvoorbeeld, werkt Plan in 30 gemeenschappen aan het verbeteren van de toegang tot onderwijs, vooral voor meisjes. Ruim 5.000 kinderen krijgen goed onderwijs in veilige en goede klaslokalen en hebben de beschikking over een bibliotheek, schoolboeken en andere leermiddelen. Met voorlichting en campagnes werkt Plan aan bewustwording bij ouders over het belang van onderwijs, juist ook voor meisjes.
- Onderwijsprogramma's van Plan in Niger hebben ertoe geleid dat inmiddels 8.000 kinderen beter onderwijs krijgen en zowel ouders als leerlingen meer betrokken zijn bij de school. Het niveau van de leerkrachten is verbeterd en meer kinderen komen naar school, vooral meisjes.
- In de Liberiaanse districten Foya, Kolahun en Vahuri zorgt Plan ervoor dat kinderen niet langer heel ver hoeven te lopen om naar school te gaan. Dat maakt school vooral voor meisjes veiliger. Dit en de hogere kwaliteit van het onderwijs hebben ervoor gezorgd dat het aantal kinderen dat naar school gaat met 40 procent is toegenomen; voor meisjes is dat zelfs 50 procent.

Kansen en valkuilen

De onderstaande grafiek toont de kansen en valkuilen voor meisjes als ze opgroeien.

Bron:

Plan-onderzoeksrapport 'Because I am a Girl, The State of the World's Girls 2009 – Girls in a Global Economy: Adding it All Up'

Een roze jaar

12 Maanden 'Because I am a Girl'-campagne

1. Edna uit Colombia realiseert haar droom. 2. 'Becuse I am a Girl'-concert 2009. 3. Moederdagpicknick 2009. 4. Musicalster werft Plan-sponsors. 5. Zangeres Giovanna steunt Harriet uit Sierra Leone. 6. Finish Marikenloop. 7. Minister Maxime Verhagen met leden van de Youth Board. 8. DJ Isis draait voor 'Because I am a Girl' tijdens Museumnacht 2008. 9. Beeldmerk Moederdagpicknick. 10. Plan-directeur Tjipke Bergsma (links) en Daphne Bunschoek introduceren de Braziliaanse Mayra, winnares van de Kindervredesprijs. 11. Plan-stand op de Millionair Fair. 12. De Grootste Fietsestafette Ooit, voor meisjes in ontwikkelingslanden. 13. Joop van den Ende werft Plan-sponsors in het Circustheater Scheveningen. 14. Julia's Tango-actrices doen mee aan de Grootste Fietsestafette Ooit. 15. Via del Mondo. 16. Daphne Bunschoek verkoopt 'Bunschoekjes' voor meisjes. 17. Zangeres Marieke Jager op de Marikenloop. 18. Mannelijke politici solidair in roze 'Because I am a Girl'-das. 19. Het Grootste Koor Ooit. 20. 'Because I am

a Girl' in abri's op Nederlandse stations. 21. Grootste Fietsestafette Ooit. 22. In actie voor meisjes. 23. Harriet uit Sierra Leone (midden) in Nederland. 24. Actrice Monic Hendrix verkoopt popcorn voor meisjes. 25. Harriet en Giovanna in de TMF-studio. 26. Miljoenenjacht-meisjes in 'Because I am a Girl'-roze. 27. Met roze 'Because I am a Girl'-das in de Tweede Kamer. 28. Kinderkoor van Plan Nederland. 29. Dutch Urban Diva's on tour voor meisjes in ontwikkelingslanden. 30. Duizenden bezoekers op 'Because I am a Girl'-concert. 31. Harriet uit Sierra Leone. 32. zangeres elize zingt voor meisjes in Colombia. 33. Carlo Boszart en Nicolette van Dam presenteren 'Because I am a Girl'-versie van Ik Wed Dat Ik Het Kan. 34. MTV Crew in de Filipijnen voor het realiseren van de droom van Julia Ann. 35. Signeersessie. 36. Nicolette bezoekt projecten van Plan in Kameroen. 37. Musicalster Pia Douwes in actie als straatzangeres. 38. Plan-directeur Tjipke Bergsma met Mayra, winnares van de Kindervredesprijs.

De grootste en gezelligste
Ladies Run
van Nederland

MARIKENLOOP.nl

**I RUN
BECAUSE
I'M A
GIRL**

Nijmegen 17 mei 2009

5 & 10 km

Organisatie: **Stichting Zevenheuvelenloop**

Plan
Voor de toekomst
van een kind
goede doel

live muziek

incl. pasta party

In 2009 zijn de Marikenloop en Plan Nederland een meerjarige samenwerking aangegaan. De Marikenloop is de grootste ladiesrun van Nederland

en vindt jaarlijks op de derde zondag in mei in Nijmegen plaats. Tijdens de 7^e editie van de Marikenloop in 2009, kwamen ruim 9.000 loopsters uit heel Nederland bijeen. De Marikenloop steunt de Because I am a Girl campagne van Plan Nederland onder het prachtige motto 'I Run Because I am a Girl'.

Een campagne in feiten en cijfers

Wat is het doel van de campagne 'Because I am a Girl'?

Plan Nederland wil met de campagne 'Because I am a Girl' aandacht vragen voor de achtergestelde positie van meisjes in ontwikkelingslanden en mensen oproepen via Plan bij te dragen aan betere levensomstandigheden en toekomstkansen voor deze meisjes.

- Een fondsenwervende stand op de Millionair Fair in december 2008
- De Moederdagpicknick in zes grote steden op 10 mei 2009
- Het 'Because I am a Girl'-concert op 19 juni 2009
- Deelname aan de Marikenloop. De 9.000 deelnemers aan de grootste ladies run van Nederland liepen voor 'Because I am a Girl'.

Wanneer liep de campagne in het verslagjaar?

Van 1 november 2008 tot en met 18 januari 2009 en van 1 mei 2009 tot en met 19 juni 2009.

Wat waren de kosten van de campagne?

€ 3.400.936,-.

Wat waren de hoogtepunten van de campagne?

- De stropdassenactie in de Tweede Kamer op 13 januari 2009
- Twaalf uitzendingen van het televisieprogramma 'Ik Wed Dat Ik Het Kan', met als hoogtepunt een 'Because I am a Girl'-marathonuitzending in het weekend van 17 en 18 januari 2009: twee avonduitzendingen van 'Ik Wed Dat Ik Het Kan' en twee daguitzendingen van 'Ik Wed Dat Ik Het Kan Helpen'. Op het programma stonden onder meer de grootste fietstafette ooit onder leiding van voormalig wielerkampioene Leontien Zijlaard – van Moorsel, het grootste meisjeskoor ooit met zangeres Glennis Grace en andere bijzondere initiatieven van bekende Nederlanders als Daphne Bunschoek, Monic Hendrix, Pia Douwes, Joop van den Ende, Barbara Barend en Sybilla Dekker.
- Deelname aan de Museumnacht in november 2008

Wat heeft de campagne opgeleverd?

- Een stijging van de spontane naamsbekendheid van Plan Nederland met 5 procent; het vertrouwen in Plan Nederland nam toe met 20 procent.
- 37 miljoen contactmomenten, onder meer via (vrije) publiciteit in de media.
- Een snelle groei van leden van de 'Because I am a Girl'-hyves naar 65.000 op 1 juli 2009.
- Ruim 8.000 nieuwe projectsponsors voor het Meisjesfonds
- € 400.000,- aan nieuwe fondsen, onder meer door 8.447 nieuwe structurele projectsponsors, 6.000 verkochte 'Because I am a Girl'-t-shirts en € 15.059,- uit particuliere acties.
- 30.300 personen die in actie kwamen voor meisjes in ontwikkelingslanden, onder meer door het kopen van een 'Because I am a Girl'-T-shirt, mee te doen aan de Moederdagpicknick, de Marikenloop, het meisjeskoor of de fietstafette, door een eigen actie te starten of door het 'Because I am a Girl'-concert te bezoeken.

“Er zijn meerdere redenen om deze schoollijn te kopen, het is een trendy en fashionable lijn, maar daarnaast gaat 20% van de omzet naar projecten van Plan voor meisjes in ontwikkelingslanden.”

Margriet Timmerman, New Edition

In het kader van de Plan-campagne 'Because I am a Girl' ontwikkelden New Edition en Plan Nederland een schoolcollectie voor tienermeisjes. New Edition steunt hiermee de projecten van Plan voor betere levensomstandigheden en toekomstkansen voor meisjes in ontwikkelingslanden. De collectie bestaat uit een agenda, ringbanden, schriften, kaftpapier, etiketten, etuis en een schooltas.

**NEW
EDITION**

De schoolartikelen worden uitgegeven door New Edition, www.newedition.nl en zijn verkrijgbaar vanaf mei 2010.

Advertorial

Advertorial

In 2009 heeft See Tickets de ticketverkoop en de scan-apparatuur van 'Because I am a Girl' verzorgd. De concertbezoekers konden telefonisch, online of via Free Record Shop hun ticket kopen.

De besprekkosten zijn aan Plan Nederland gedoneerd.

SEE heeft Because I am a Girl meegenomen in advertenties in Splts, en gratis in de Nieuwsbrief en op de homepage www.seetickets.nl vermeld.

Daarmee heeft ook SEE zijn steentje bijgedragen aan de realisering van dit goede doel!

DINNERSHOW OF DREAMS

Beleef de avond van uw dromen!
Studio21, Hilversum

MATTHÄUS PASSION

De grootste muzikale schepping
Pieterskerk, Leiden
Westerkerk, Amsterdam

MAMMA MIA!
Met de grootste ABBA-hits!
Diverse locaties

PLOP EN HET CIRCUS
De nieuwe kabouter Plop Show
Diverse locaties

GUUS MEEUWIS
Groots met een zachte G
Abe Lenstra Stadion, Heerenveen
Philips Stadion, Eindhoven

TOP GEAR LIVE
2010 World Tour
Amsterdam Rai

62 Miljoen

'Ik had het gevoel dat ik weer aan een van die mindere trainingsdagen was begonnen. Regen, gure wind en een temperatuur waarbij je het liefst een dikke schipperstrui zou aantrekken... Nee, het waren bepaald niet de omstandigheden die me juichend van plezier op de fiets deden stappen. Maar toen dacht ik aan de stralende snoetjes van meisjes elders in de wereld die veel tekort komen en desondanks van het leven houden. 'Kom op, Tinus, voor die meiden kun je ook best wat doen', zei ik toen tegen mezelf. Gewoon ervoor gaan!

En als ik dan nu, maanden later, terugkijk op de fietsestafette voor 'Because I am a Girl', kan ik een glimlach niet onderdrukken. Deed ik in januari echt zo moeilijk? Was dat weer toen echt zo slecht? Wat me wél meteen te binnen schiet, is de lol die ik had vanaf het moment dat ik op de pedalen stond. Vergezeld door tientallen tot op het bot gemotiveerde vrouwen reed ik de 25 kilometer naar het aflossingspunt met een

grote smile op mijn gezicht. De wetenschap dat elke meter meer geld opleverde voor meisjes in ontwikkelingslanden bracht de zon in mijn hoofd en mijn hart. Onbewust hoorde ik weer de stem van de medewerkster van Plan die me eerder uitvoerig vertelde hoe welkom de opbrengst van dit initiatief zou zijn. Hoe meisjes naderhand dansend van geluk hun school zouden binnenkomen. Het geld zou namelijk hun onderwijskansen aanzienlijk verbeteren en daarmee de vooruitzichten op een wat menswaardiger bestaan.

Eén getal uit een lange rij van onthutsende cijfers over de situatie van meisjes in ontwikkelingslanden is me bijgebleven: 62 miljoen. Zoveel meisjes gaan nog steeds niet naar school. Dat is ruim drie keer de Nederlandse bevolking! Als je daaraan al iets kunt doen door alleen maar een stukje te fietsen, wat houdt je dan nog tegen? Een Hollands buitje in elk geval niet meer.

Leontien Zijlaard-Van Moorsel

GROOTSTE FIETSESTAFETTE OOI

Onder aanvoering van voormalige wielerkampioene Leontien Zijlaard-Van Moorsel fietste een lange stoet bekende vrouwen mee in de grootste fietsestafette ooit, voor meisjes in ontwikkelingslanden. De estafette van 700 kilometer voerde door de twaalf provincies van Nederland. En zij fietsten mee: Ellen ten Damme, Nikkie Plessen, Monique Collignon, Mickey Hoog-

endijk, Tamara Brinkman, Pauline te Wilde, Manon Thomas, Annamarië Thomas, Dennis, Jet Sol, Esther Duller (met dochter), Ellen Evers, Maaïke Heethaar, Aukje van Ginneken (en zoon), Marieke van Ginneken (en dochter), Martje Smits, Annette Roozen, Monique van der Vorst, Miljusjka Witzhausen, Bo Maerten, Lauratte Gerards, Viviënne van den Assem, Nathalie Fransen, Nienke Disco, Lauren Verster, Suzanne de

Jong, Odette Simons, Sanne Heijen, Fatma Koser Kaya, Kirsten van der Kolk, Laura de Vaen, Paulien Huizinga, Talisia Misiedjan, Mounira Mansour, Gaby Blaaser, Kimberly Klaver, Monique Smit, Caroline Tensen, Kim Feenstra, Kim Pieters, Peggy Vrijens, Miryanna van Rheeden, Elsemieke Havenga, Sita Vermeulen, Melody Klaver, Lieke van Lexmond

Knalroze Girl-tas ontpopt zich als must have

De knalroze Girl-tas – een ontwerp met een knipoog naar de bekende rode tas van een grote supermarktketen – ontpopte zich als een must have voor duizenden bezoekers van het 'Because I am a Girl'-concert in het Tilburgse Leijpark op 19 juni. Bij de verkoopstand van Plan Nederland stonden lange rijen en het festivalterrein was rozegespikkeld van de goedgevulde roze tassen met T-shirts, dassen, jibbitz en andere cadeautjes.

Aantal in omloop: 5.000

Bestsellers

Schoolspullen voor een heel schooljaar

Pennen om mee te schrijven, schriften om in te schrijven, schoolboeken en andere schoolspullen voor twee kinderen in Mozambique, voor een heel schooljaar. Te koop in de webwinkel van Plan Nederland voor maar twee tientjes.

Aantal verkochte pakketten: 365

Dit is geen T-shirt, maar een statement...
Als je 'm draagt, laat je zien dat je opkomt voor meisjes in ontwikkelingslanden. Jij een T-shirt, zij een steuntje in de rug.'

De tekst op het label sloeg aan. In no time had heel hip Nederland een 'Because I am a Girl'-T-shirt en tijdelijk waren de shirts zelfs uitverkocht. Duizenden Nederlandse meisjes en vrouwen maken daarmee hun steun voor de campagne zichtbaar.

Totaal aantal verkocht: 6.000. De verkoop gaat nog steeds door.

Even from a broken situation we can create beautiful results"

Sieradenontwerper Rodrigo Otazu ontwierp voor de 'Because I am a Girl'-campagne een bijzonder armbandje. "While I was with Plan in Colombia, a beautiful, soft spoken and immensely affectionate 6 year old girl showed me a bracelet which she created from her mother's broken necklace. This was my inspiration, a pink, delicate, feminine bracelet with a message, that even from a broken situation we can create beautiful results.

With all my love, for all children of the world",
Rodrigo Otazu

Totaal aantal verkocht: 1.500

“W

ij dragen voor het eerst een stropdas van dezelfde makelij”

Aftrap van de campagne 2009. Voormalig minister van VROM Sybilla Dekker (VVD) en kamerleden Sabine Uitslag (CDA) en Mei-Li Vos (PvdA) halen hun fractiegenoten over de roze campagnestropdas van Plan Nederland te dragen. Minister Ernst Hirsch Ballin van Justitie tegen Tweede Kamerlid Fred Teeven: “We dragen voor het eerst een stropdas van dezelfde makelij. Dat staat voor het bestrijden in internationaal verband van misbruik van meisjes.”

ZIJ DROEGEN EEN ROZE STROPDAS

Ab Klink, Ernst Hirsch Ballin, Camiel Eurlings, Mark Rutte, Bert Koenders, Ronald Plasterk, Frans Timmermans, Jack de Vries, Wim van de Camp, Pieter van Geel, Alexander Pechtold, Boris van der Ham, Kees Vendrik, Jeroen Dijsselbloem, Diederik Samson, Jacques Tichelaar, Harry van Bommel, Staf Depla, Charlie Aptroot, Ton Elias, Fred Teeven, Johan Remkes, Wouter Bos, Piet Hein Donner, Eberhard van der Laan, Luuk Blom, Jan Boelhouwer, Martijn van Dam, Ton Heerts, Pierre Heijen, Paul Kalma, John Leerdam, Hans Spekman, Paul Tang, Eelke van der Veen, Harm Evert Waalkens, Barry Matlener, Atzo Nicolai, Willibrord van Beek, Hans van Baalen, Arend-Jan van Boekestijn, Stef Blok, Paul de Krom, Halbe Zijlstra, Han ten Broeke, Frans Weekers, Eddy Bilder, Joop Atsma, Jack Biskop, Bas Jan Bochove, Coskun Cörüz, Jan Jacob van Dijk, Sybrand van Haersma Buma, Jos Hessels, Eddy van Hijum, Rikus Jager, Maarten Haverkamp, Ruud van Heugten, Jan ten Hoopen, Raymond Knops, Ger Koopmans, Jan Mastwijk, Pieter Omtzigt, Ad Koppejan, Frans de Nerée tot Babberich, Henk Jan Ormel, Sander de Rouwe, Jan Schinkelshoek, Jan de Vries.

P

icknick met een boodschap

10 mei 2009. In parken in Amsterdam, Assen, Groningen, Nijmegen, Oosterhout en Utrecht werden honderden moeders door hun kinderen en partners getraakteerd op een picknick, een picknick met een boodschap. Met concerten, theatervoorstellingen en workshops vroeg Plan Nederland aandacht voor 'Because I am a Girl'. En met de aankoop van een vrolijk roze picknickkleed en een knalroze 'Because I am a Girl'-T-shirt konden moeders bijdragen aan betere levensomstandigheden en toekomstkansen van meisjes in ontwikkelingslanden.

Totaal aantal picknickleden: 1.000

Een geboortebewijs geeft een kind een identiteit

Voor maar 8 euro te koop in de webwinkel van Plan Nederland: een geboortebewijs. Een kostbaar bezit, want een geboortebewijs geeft een kind een identiteit.

Wereldwijd worden miljoenen kinderen bij hun geboorte niet geregistreerd. Zij bestaan daardoor officieel niet en kunnen later geen aanspraak maken op hun rechten als staatsburger, waaronder het recht op onderwijs of medische zorg. Bovendien zijn on-geregistreerde kinderen een gemakkelijke prooi voor kinderhandelaren, omdat ze niet als vermist kunnen worden opgegeven. Een geboortebewijs is dus véél meer dan een papieren documentje. Plan zet zich daarom in voor geboorteregistratie, onder andere in Burkina Faso.

Totaal aantal verkocht: 921

DEPT

Advertorial

'FOR YOU A BAG, FOR HER A BIT OF SUPPORT'...

Het modieuze kledingmerk Dept ondersteunt de campagne Because I am a Girl van Plan Nederland. In de collectie worden artikelen opgenomen die voorzien zijn van een Plan logo. De volledige opbrengst hiervan komt ten goede aan projecten van Plan Nederland. Alle medewerkers zijn betrokken en organiseren daarnaast op eigen initiatief ook fondsenwervende activiteiten.

Plan

Voor de toekomst van een kind

BECAUSE I'M A GIRL

DEPT Supports GIRLS IN Developing COUNTRIES

Advertorial

MissPublicity

MARKETING & PR

MissPublicity is een jong en dynamisch Rotterdams PR bureau dat zich kenmerkt door een opvallende roze huisstijl. De portefeuille van MissPublicity bestaat uit lifestyle gerelateerde merken en concepten. Naast zijn commerciële activiteiten omarmt het bureau één keer per jaar een goed doel. In 2009 was dat Plan Nederland. MissPublicity heeft in het bijzonder het 'Because I am a Girl'-concert ondersteund en zo gezorgd voor extra publiciteit.

www.misspublicity.nl

ZAKENVROUWEN

Naam: Marieke van Schaik (38)
 Functie: Managing Director van de Nationale Postcode Loterij
 Opleiding: Internationale betrekkingen aan de UvA
 Gezinssituatie: getrouwd, moeder van drie zoons

“Duurzaamheid zit ‘m ook in hoe we met elkaar omgaan”

Er zijn weinig organisaties die maatschappelijk verantwoord ondernemen zover doorvoeren als de Nationale Postcode Loterij. Marieke van Schaik (38) is er Managing Director en in deze functie verantwoordelijk voor de goede doelen die de loterij steunt. Met haar collega's beheert ze de schatkist voor 64 ideële organisaties. “Ik ontmoet dagelijks inspirerende mensen die zich inzetten voor een betere wereld. Dat ons bedrijf daar aan bijdraagt, geeft veel energie en voldoening.”

Oprecht geëngageerd

“Ik vind het geweldig om dit werk te doen. Wat blijft boeien, is de commerciële uitdaging zoveel mogelijk loten te verkopen en de helft van de omzet zo goed mogelijk te verdelen onder ideële organisaties. Dat is een heel spannende combinatie. Ook ontmoet ik dagelijks inspirerende mensen die werken aan een betere wereld. Nederlandse boswachters, of veldwerkers die actief zijn in ontwikkelingslanden en oorlogsgebieden. Ze vertellen vol passie wat ze doen en wat ze hebben bereikt. Soms kijken we zelf hoe het er voor staat. In Malawi zag ik bijvoorbeeld hulpverleners onder moeilijke omstandigheden thuishulp verlenen. Dat ons bedrijf aan dit soort noodzakelijk werk bijdraagt, geeft mij veel energie en voldoening. Het is voor goede doelen van groot belang dat wij een betrouwbare, structurele financier zijn.”

“Wie bij ons wil werken, mag niet onverschillig staan tegenover de wereld. Als we bij sollicitaties twee gelijkwaardige kandidaten hebben, gaat de voorkeur uit naar degene die oprecht geëngageerd is. Maatschappelijke interesses stimuleren we met kennisoverdracht en verdieping. Soms gaan we met z'n allen naar een tentoonstelling of een belangrijke première, zoals de klimaatfilm ‘An Inconvenient Truth’. Vorig jaar volgden alle medewerkers van de loterij een masterclass over hoe we het geld onder goede doelen verdelen en waarom. Nu zijn we toe aan deel twee. Aan de hand van actuele nieuwsberichten en stellingen discussiëren wij met alle medewerkers over maatschappelijke thema's en hoe dit raakt aan ons werk en dat van onze goede doelen. Levendige discussies zijn vaak het gevolg. Bijvoorbeeld over het nut en de noodzaak van ontwikkelings samenwerking, waarover nu veel gesproken wordt. Onze medewerkers hebben een open vizier. Ze houden hun oren en ogen open en weten wat er leeft.”

Duurzaam leven

“In praktisch opzicht proberen we het bedrijf zo verantwoord mogelijk te organiseren. We houden ons aan de Corporate Governance Code, die is opgesteld door de Commissie Tabaksblad. Er staan zonnepanelen op het dak en we nemen groene stroom af. Verder is er een fietsplan voor alle medewerkers, compenseren we onze vliegkilometers en staan er een hybride bedrijfsauto en een 100 procent elektrische auto op de parkeerplaats. Bij de inkoop van kantoorartikelen kiezen we altijd voor de duurzame variant. Medewerkers mogen ieder jaar in de tijd van de baas drie dagen vrijwilligerswerk doen. Soms gaan we een stapje verder. In 2006 haalden we Bill Clinton naar Nederland voor een speech over klimaatverandering. Nu geven we de 2,5 miljoen loterijdeelnemers een energiezuinige, dimbare LED-lamp cadeau om de gevolgen van klimaatverandering tegen te gaan. Klimaatproblematiek is een ernstig, overkoepekend probleem. Alle thema's waarop goede doelen werken, worden negatief beïnvloed door klimaatverandering.”

“Privé leef ik met mijn man en drie zoons ook zo duurzaam mogelijk. We eten zoveel mogelijk biologisch en vegetarisch, laten als het kan de auto staan en nemen de boot naar Engeland als we bij familie op visite gaan. Maar duurzaam leven gaat verder. Het zit voor mij ook in hoe we met elkaar omgaan. Verantwoord opvoeden is voor mij het vertrekpunt. Mijn zoons hebben oog voor de wereld en weten wat er speelt omdat we er thuis open over praten. Dat begint al heel vroeg. Vanaf een jaar of zes beseffen kinderen dat er in de wereld ook mensen leven die het minder goed hebben dan wij.”

Twee generaties terug

“Ik kan me gemakkelijk identificeren met meisjes en vrouwen in ontwikkelingslanden. Als ik hun situatie vergelijk met die van ons, realiseer ik me dat Nederlandse vrouwen er twee generaties terug nog heel anders voor stonden dan nu. Mijn oma kreeg het ene na het andere kind. Werken was er niet bij; ze mocht niet eens tekenen voor haar paspoort. Mijn moeders generatie stond er al beter voor en voor mij en mijn leeftijdgenoten lagen de kansen voor het oprapen. We kunnen zelfs volledig zelfstandig en onafhankelijk leven als we dat willen. Wereldwijd zijn er nog zo veel meisjes en vrouwen die alleen kunnen dromen van onze realiteit. Terwijl ze dezelfde potentie hebben. Ik vind het erg knap dat Plan Nederland met de campagne ‘Because I am a Girl’ het thema meisjes in ontwikkelingslanden op de agenda heeft gezet. Ik hoop dat het bijdraagt aan positieve veranderingen in het leven van zoveel mogelijk meisjes wereldwijd.”

Cisco en Plan werken samen aan een betere wereld voor kinderen. Naast de bijdrage van Cisco medewerkers aan evenementen van Plan, zetten zij ook hun expertise in om bij te dragen aan innovatieve communicatieplatformen zoals PlanLive, om Plan te ondersteunen bij haar verschillende initiatieven.

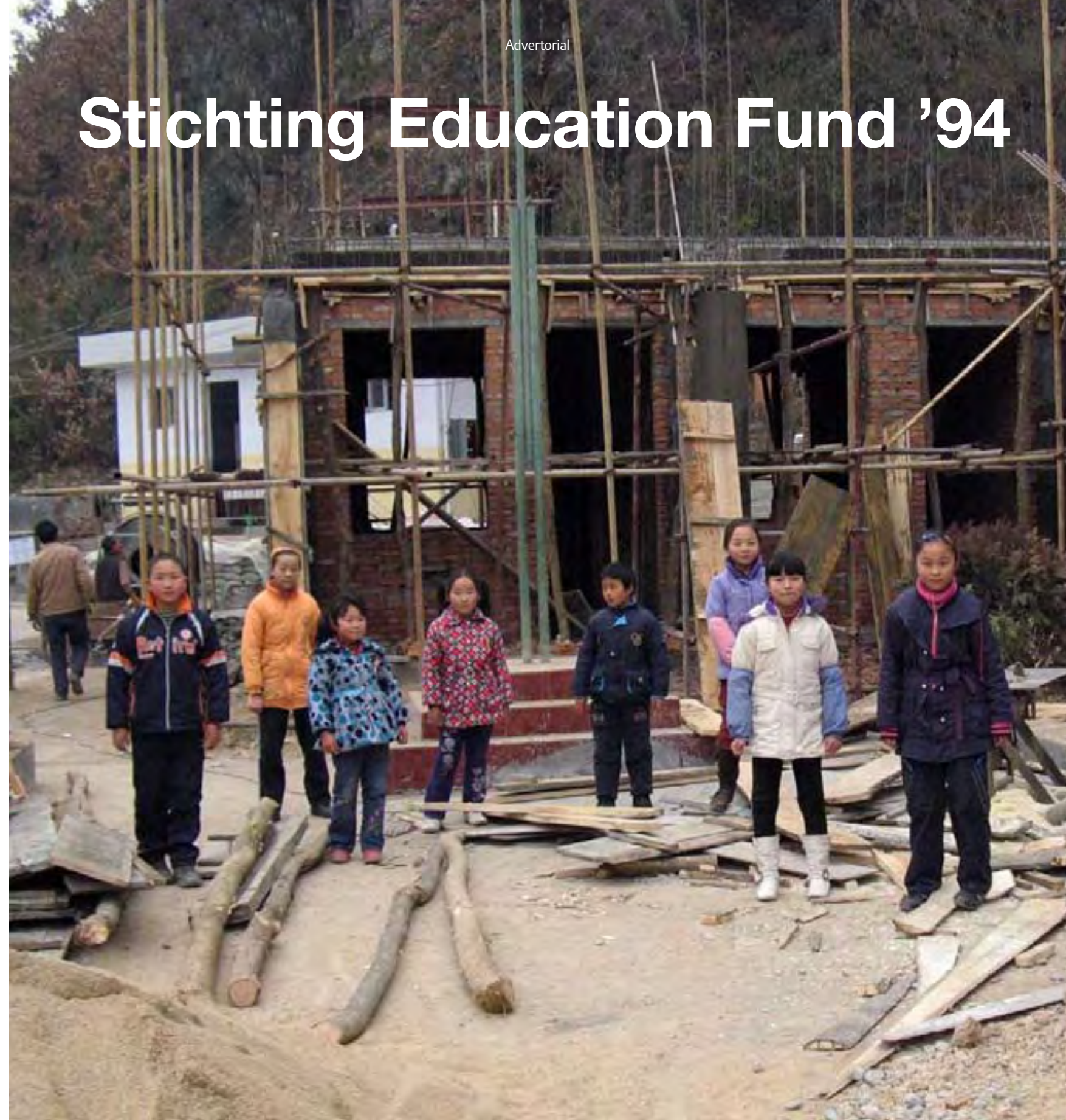
Een netwerk dat mensen met elkaar verbindt.
Welcome to the human network.

dat is het
human network
effect

welcome to
the human network.

Stichting Education Fund '94

Plan Nederland en Akzo Nobel werken al 15 jaar samen in de Stichting Education Fund '94. In die jaren heeft Akzo Nobel tientallen onderwijsprojecten mogelijk gemaakt, onder meer in Brazilië, China, Colombia, India en Vietnam. Zo kregen de leerlingen van Sishang Primary School in China nieuwe slaapzalen voorzien van sanitair, licht, verwarming en voldoende bedden.

En dat is nog maar één voorbeeld van de vele projecten die met steun van Akzo Nobel zijn gerealiseerd en die bijdragen aan beter onderwijs en een gezonder leven van meisjes en jongens. AkzoNobel en Plan Nederland zijn trots op alle kinderen en volwassenen die aan deze projecten hebben meegewerkt. Zij maken het verschil!

Meisjes met een toekomstdroom

Drie meisjes, drie werelddelen, drie toekomstdromen en drie hulpteams uit Nederland om die droom te helpen verwezenlijken. Dat waren de bouwstenen van een bijzonder Plan-project, waarvan jongerenzender MTV een zesdelige televisieserie maakte: 'Because I am a Girl'.

Harriet uit Sierra Leone, Julia-Ann van de Filipijnen en Edna uit Colombia.

Drie meisjes met een droom, die te mooi is om niet te worden waargemaakt.

Harriet's Child Rights Watch geeft kinderen en jongeren een stem

Wie: Harriet Tucker

Waar: Sierra Leone

Het plan: Child Rights Watch, een radioprogramma voor en door kinderen en jongeren

Het hulpteam: zangeres Giovanca en kunstacademiestudente Ashley

Harriet Tucker (20) uit Sierra Leone zag als meisje hoe haar land werd verscheurd door oorlogsgeweld en hoe jongeren de speelbal werden van op macht beluste rebellen en politieke leiders. De oorlog in Sierra Leone is voorbij, maar Harriet beseft als geen ander hoe dun het koord is waarop de vrede balanceert. Ze wil daarom bijdragen aan het bestendigen van de vrede en nam in 2008 het initiatief voor het radioprogramma Child Rights Watch, over kinderrechten, de rechten en plichten van jongeren, vrede en andere issues die voor jongeren belangrijk zijn.

Harriet wil kinderen en jongeren daarmee betrekken bij positieve veranderingen in de samenleving en hen ervan weerhouden deel te nemen aan geweld. Met Child Rights Watch krijgen kinderen en jongeren een stem. Zij zorgen voor de

programmering, redactie en productie van het programma. Reportageteams in het hele land praten achter de schermen mee, maar maken ook zelf reportages over onderwerpen die zij belangrijk vinden. Vaak zijn dat problemen waar kinderen en jongeren mee te maken krijgen, zoals tienerzwangerschappen, vrouwenbesnijdenis, uitbuiting en geweld.

Child Rights Watch wordt inmiddels wekelijks door verschillende lokale radiostations uitgezonden. Radio is enorm populair in Sierra Leone. Bijna iedereen heeft een transistorradio, dus het bereik van het programma is groot, ook onder volwassenen.

Daarmee is de vervulling van Harriet's droom een heel stuk dichterbij gekomen: een netwerk van lokale radiostations, een netwerk van kinderen en jongeren die zich uitspreken en worden gehoord. En een verscheurd land waar het eindelijk echt vrede wordt.

Tekst: Margreeth Kooijman. Fotografie: Nick Hoedeman (MTV), Lydia Tiemens

Plan in Sierra Leone

Plan werkt sinds 1971 in Sierra Leone aan onder meer goed onderwijs, inkomensverbetering, bescherming van kinderen, kinderrechten en betere hygiëne en sanitatie. Ook werkt Plan aan goede gezondheidszorg, waaronder het bestrijden en voorkomen van malaria.

Dankzij het buurtcentrum van Julia-Ann kunnen ook meisjes zich ontwikkelen

Wie: Julia-Ann De Veyra

Waar: Filipijnen

Het plan: een buurtcentrum voor kinderen en jongeren in het dorp San Augustin

Het hulpteam: zangeres Dennis en communicatiestudente Regisha

Julia-Ann De Veyra (17) uit het dorpje San Augustin is de spil van een Children's Association, een groep enthousiaste kinderen en jongeren die de problemen in hun dorp bespreken en daarvoor oplossingen aandragen.

In San Augustin is voor kinderen weinig te doen. School is voor veel kinderen niet weggelegd omdat hun ouders dat niet kunnen betalen en vooral de meisjes krijgen maar zelden de kans te leren en zichzelf te ontwikkelen. Julia-Ann droomde daarom van een buurtcentrum: een veilige en inspirerende ruimte waar kinderen kunnen spelen, lezen en leren.

Het centrum is inmiddels bijna klaar. Uit de puinhopen van een bouwval, verrees de droom van Julia-Ann en haar Children's Association.

De kinderen maakten de bouwtekeningen, onderhandelden over de prijs van cement en andere bouwmaterialen, contracteerden metselaars en timmerlieden en hielpen mee met het slopen van de oude muren. Het buurtcentrum staat en hoeft van binnen alleen nog te worden afgewerkt. De tegels, verf en de deurklinken liggen klaar.

Plan helpt met meubilair, een encyclopedie, woordenboeken, een atlas, leesboeken en spelletjes. En op termijn een computer, een televisie, een dvd-speler en een digitale camera. Nog even en het is feest in San Augustin.

Regisha: "Ik kreeg een wake up call"
"Mijn missie was om kinderen de kans te geven hun leven te veranderen. Maar zij gaven mij een wake up call. ik heb het recht, de mogelijkheid en alle kansen om te studeren, maar weiger daar iets mee te doen. Er zijn miljoenen mensen, vooral jonge meiden, die niets liever zouden willen. Maar zij mogen niet of kunnen zich de 'luxe' niet permitteren. ik sta erom bekend dat ik alle kansen met beide handen aangrijp. Maar deze, de belangrijkste van allemaal, heb ik laten liggen."

Maar ik ben er nu klaar voor. ik ga mijn studie internationaal communicatiemanagement afmaken. En elke keer als dat moeilijk is, zal ik denken aan de kinderen op de Filipijnen. ik draag mijn studie aan hen op."

Plan op de Filipijnen

Plan werkt sinds 1961 op de Filipijnen. Plan zet zich daar in voor onder meer goede gezondheidszorg, de rechten van kinderen, bescherming van kinderen en goed onderwijs. Plan voert op de Filipijnen de campagne 'Learn without Fear', tegen geweld op school.

Edna realiseert haar DreamHouse

Wie: Edna Sepúlveda Vergara

Waar: Colombia

Het plan: Een DreamHouse voor jongeren

Het hulpteam: zangeres elize en rechtenstudente Charlotte

Gewelddadige straatbendes, huiselijk geweld, seksuele intimidatie, misbruik, tienerzwangerschappen. Jong zijn in Colombia is niet gemakkelijk en al helemaal niet als je meisje bent. Edna Sepúlveda Vergara (17) weet daar alles van, maar is vastbesloten er iets aan te doen. Met andere jongeren uit de wijk Nelson Mandela in de miljoenenstad Cartagena geeft zij met zang- dans- en theateervoorstellingen voorlichting over anticonceptie, seksualiteit, discriminatie en het voorkomen van HIV/ aids en andere SOA.

Maar Edna doet meer. Ze begon een theatergroep en schreef een toneelstuk over tienerzwangerschappen. En juist daarom was haar hartenwens een geschikte ruimte, een DreamHouse voor jongeren, om daar voorlichtingsbijeenkomsten te organiseren, te repeteren en voorstellingen te geven. Maar vooral om meisjes weerbaarder te maken, door hen te laten zien dat je een zwangerschap kunt plannen en dat je jezelf kunt beschermen, tegen ziektes als aids en tegen seksuele intimidatie.

Edna's DreamHouse is er gekomen, compleet met podium, muziekinstallatie, meubilair én een toneelcoach, die Edna's groep begeleidt. In het DreamHouse staat de deur open voor iedereen die wil komen kijken en luisteren of leren en voor iedereen die mee wil werken aan een beter leven in Colombia.

Charlotte: 'Applaus voor Edna

"De volgende dag was het dan zover. We deden de laatste voorbereidingen voor de 'Grand Première' van Edna's toneelstuk. Bij een première hoort natuurlijk een feestje, dus 's ochtends kochten Elise en ik groots allerlei lekkers in. Alle kinderen uit de buurt rukten uit voor het toneelstuk, dat eindigde met een donderend applaus. En daarna zongen Elise en Edna het nummer dat ze samen hebben geschreven: een groot succes! We vierden de opening van het Dreamhouse met chips, lolly's, drankjes en genoeg snoep voor iedereen. Het was heerlijk om te zien hoe de kinderen genoten van alle verrassingen en los gingen op de muziek. So you think you can dance? Deze kinderen kunnen pas dansen!!! in het kader van het project hadden we natuurlijk ook een grote bak met condooms neergezet en ik heb ze zelf ook nog uitgedeeld aan de 'grote' jongens in de buurt.

Klokslag vijf uur namen we afscheid van Edna en alle lieve mensen uit de buurt. Met gemengde gevoelens reden we voor het laatst over de hobbelige wegen de wijk Nelson Mandela uit.."

"IK WIST DAT HET HEFTIG GING WORDEN, MAAR DIT VERSCHEURT ONS ALLEMAAL."

Kunstacademiestudente Ashley Nijland (22) reageerde op een oproep van Plan Nederland en jongerenzender MTV. Dat voerde haar naar Sierra Leone in West-Afrika, samen met zangeres Giovanca en een crew van MTV. Hun missie: het verwezenlijken van de droom van de sierraleonse Harriet Tucker. Ashley hield een dagboek bij van een onvergetelijke reis.

We zijn er

We zijn in Freetown. Een muur van hitte, geiten. En Harriet. Zij is degene die we gaan helpen een radionetwerk op te zetten dat over kinderrechten waakt en praat. Harriet en een medewerker van Plan Sierra Leone nemen ons mee naar het strand om plannen door te nemen.

Eerste actiepunt: posters die Harriets project moeten promoten. Aantekeningen makend, begin ik langzaam in te storten. Het laatste daginterview voor de MTV-camera gegeven op de rand van mijn bed in het guesthouse. Malariapil, alles op slot en slapen.

Missie geslaagd vandaag

Na een rare nacht vol ratelende airco's, tijdverschillen (en dus de wekker te vroeg & te vroeg aangekleed) een heerlijk ontbijt met een prachtig uitzicht. Daarna op naar het onderwerp van de dag: Harriet en een interview over haar project. We laten haar de poster zien. Ze is er gelukkig blij mee. Met de auto Freetown in. Doodeng. Helemaal om uit de auto te stappen, omdat de hele straat even naar je lijkt te staren. Eenmaal in de copyshop waar we de poster tweehonderd keer laten printen, voel ik me al veel meer op m'n gemak. Je hebt dan overzicht, da' s fijn.

We krijgen een briefing op het kantoor van Plan. Wat gaan we doen, wanneer en hoe? ik neem me voor om meer met de mensen te praten als we straks de posters gaan ophalen in de copyshop. Zo kom ik langzaam wel los.

Tekst: Ashley Nijland, Fotografie: Nick Hoedeman (MTV), Lydia Timmers

Plan in Colombia

Sinds 1962 werkt Plan in Colombia aan onder meer beter onderwijs, gezondheidszorg, inkomensverbetering, de rechten van kinderen en de bescherming van kinderen tegen de gevolgen van het geweld van de burgeroorlog.

Een uur reizen van Freetown, boven op een berg ligt het station van Sky Radio. We ontmoeten Andrew, het hoofd en mijn nieuwe messias. Hij vertelt over zijn oorlogservaringen alsof hij een vierjarige een sprookje voorleest, maar zijn verhalen zijn te heftig om ooit een sprookje te kunnen zijn. Toen de oorlog uitbrak in Sierra Leone werden de media als eerste uitgeschakeld. En zo kwam hij onder vuur te liggen in het radiostation. Hij laat zien waar hij in angst tegen de muur gedrukt stond en toont de kogelgaten in de muur: precies op de plek waar ik nu sta en naar hem luister.

Andrew wil niets liever dan Harriet helpen met radiozendtijd. Hij wil haar zelfs coachen. Missie geslaagd dus. Geweldig gevoel, ook al heb ik geen reet uitgevoerd. Er hangen al posters (jaja), in de copyshop en in de studio van Andrew. Dus nog 198 te gaan.

Andrew Klomah:

- Bijna dood in de gang
- Slaat zijn kinderen niet meer
- zendt geen oorlog meer uit op zijn zender
- Theelepels voor je medicijnen, wat is een theelepel?

Heftige dingen

vandaag heftige dingen. Heel lang reizen, het platteland op en echte armoede ontmoet. Meisjes gesproken met wie je eigenlijk niet eens hoeft te praten om te weten dat ze het slecht hebben, omdat uit hun gezicht al zo veel ellende sprak. Misschien maar beter dat zij niet weten hoe goed wij het hebben. Dat zou 't alleen maar erger maken.

ook fijne dingen gedaan: posters geplakt op het radiostation van Moyamba (daar zijn we nu na een reis van vier uur), gezongen met de meiden hier, radiointerviews gegeven voor het nieuws van vanavond en heel veel met de kindjes gespeeld rond het guesthouse waar we verblijven. En we hebben Harriet naar haar familie gebracht en rondgekeken bij haar thuis. Haar moeder kwam net terug van de geit uitlaten en haar vader lag in de hangmat.

Na het eten 's avonds waren we officieel klaar voor vandaag.

zo meteen douchen en in bed alles in gedachte even op een rijtje zetten. Anders word ik gek. Vandaag vroeg een jongetje van ongeveer acht jaar of ik als-je-blijft een voetbal voor hem had. i wish ..

Gasten met guns

Een vermoeiende dag. Oké geslapen, maar weer heftig gedroomd. Ontbeten en de auto in op weg naar het radiostation in Kenema. Daar mogen we een liveshow in wat natuurlijk te gek is. Behalve de stank in de studio, die is niet te harden... Een paar mooie extra shots op de markt en daarna naar Makeni. op het vliegveld is een vliegtuig met drugs gevonden, dus er zijn er veel politiecontroles onderweg. Die gasten staan zich met hun guns op te vreten van verveling. Trekken auto's, koffers en bussen uit elkaar om iets te vinden. Gelukkig worden we niet helemaal binnensbuiten gekeerd, maar ik vind het wel doodeng.

we komen langs een diamantgroeve. Mannen, maar ook tienerjongens staan zich kapot te werken. Hakken, graven, zeven. vrouwen mogen niet op het terrein, dat is traditie. Dus wij blijven bij 'de grens' en praten met de mensen. Gezweet en veel foto's gemaakt. Dat doe ik uit mezelf meestal niet, maar de mensen vragen of ik ze please wil 'klikken'. op z'n allerstoerst op de foto met de diamantenzeven en scheppen...

Daarna zo'n drie uur een eindeloze hobbelige kloteweg. Naar elk kindje langs de weg gezwaaid en gelachen. wat tof is, maar het geeft me zo'n Gouden-Koetsgevoel. Alsof je een celeb bent en dat is vreselijk. Maar ja, ze lachen, zwaaien en roepen nog een keer-tje 'poeimoei' (blanke) naar je en vinden het een show als je voorbij komt. Dus je zwaait terug. uit-ein-delijk in het guesthouse aangekomen. Toch weer een stap vooruit vandaag. De radiogast in Makeni heeft ingestemd met het project. helaas niet gratis, maar alsnog een goede start.

Afgehakte armen

ontbijt in de stromende regen en met Emilia van Flan op weg naar het radiostation van Makeni. uiteraard boven op de berg. De manager van het station wil niet voor niets uitzenden, maar we hebben een goede deal met hem gesloten. Nog wat posters geplakt en rondgekeken. En Aminata ontmoet. Zij heeft een radioshow, 'Ladies Cartoon', die naadloos aansluit bij het project van Harriet. Aminata vertelt ons over de drie grootste problemen van vrouwen in Sierra Leone. 1. prostitutie, 2. tiener-zwangerschappen en 3. vrouwenbesnijdenis. En dat haar omgeving haar kracht als vrouw nauwelijks accepteert. ze moet vechten voor haar radioshow en voor haar mening. Gelukkig staan haar ouders achter haar en krijgt ze steun uit haar vriendenkring. Maar er zijn ook veel mensen die haar verwijten dat ze met tradities breekt. Aminata is zelf slachtoffer van besnijdenis en praat daar heel open en vol passie over. Dat doet me zoveel, dat ik de brok in m'n keel de hele

tijd maar net kan wegslikken. ik vraag: 'Waarom? Waarom die besnijdenis?' Aminata weet het niet, behalve dat het traditie is.

Nog helemaal emotioneel door het gesprek met Aminata rijden we door naar een plek waar we meisjes van onze leeftijd treffen, die vertellen over hun ervaringen en hun leven nu. ik wist dat het heftig ging worden, maar dit verscheurt ons allemaal. Drie meisjes missen een arm. Afgehakt door de rebellen tijdens de oorlog. waarom weten ze niet. Een van de meisjes vertelt dat ze is verkracht toen ze acht was. Dat ze met een afgehakte arm de rimboe in vluchtte en daar twee weken overleefde, zonder eten, zonder hulpmiddel, zonder verzorging voor haar wond. uiteindelijk heeft haar oom haar gevonden in het dorp waar ze belandde. ze heeft nu twee kinderen. Een ander meisje vertelde hoe ze als achtjarige moest toezien hoe haar vaders keel werd doorgesneden en haar moeder werd neergeschoten.

Terwijl ik luister, trilt mijn hele lichaam en zitten mijn tranen hoog. Door de brok in m'n keel kan ik nauwelijks praten. Maar wat goed dat dit wordt vastgelegd. Hier kunnen meisjes (eigenlijk iedereen) veel van leren. Dit mogen we niet negeren! ik probeer de meisjes te vertellen dat ze een voorbeeld zijn voor anderen. sterk, dapper en vooral: WEL mooi.

Klaar voor morgen

vandaag reizen we terug naar Moyamba, waar we met gejuich worden begroet door de kinderen rond het guesthouse. Gio gaat bij het radiostation met een paar meiden werken aan haar lied; ik ga aan de slag om een grote vlag te maken met Child Rights Watch erop, de naam van het programma van Harriet. Alle meiden willen meehelpen en we slepen wat tafels en stoelen naar buiten en werken heerlijk onder een boom. De meiden zijn super. De vlag is af. Heel simpel, maar juist daarom geweldig. iedereen is trots en uitgelaten. Het nummer van Giovanca is ook af, dus alles is klaar voor morgen: de liveshow! De eerste echte uitzending van Harriet! Te gek!

Harriet ging als een trein!

De liveshow ging geweldig! Harriet ging als een trein, de boel was leuk aangekleed en iedereen had er zin in. Harriet opende de show en begon daarna een discussie over 'gender discrimination', wat erg lekker liep. Alleen het geluid ging vaak rondzingen. Daarna een

hoorspel door drie meiden. over een meisje van wie de ouders zijn vermoord en dat nu wordt uitgebuit als huishoudelijke hulp. De show eindigde met een optreden van Giovanca. En toen was het ineens voorbij.

Nog even een feestje met drankjes en snoep ertegenaan en met z'n allen op de foto. En daarna afscheid nemen.

Terug naar Freetown, waar we net zijn aangekomen. Harriet bij haar oom en tante afgezet en nu weer thuis, in ons allereerste guesthouse. Morgennacht naar huis. Bizar.

Afscheid

De laatste dag. we doen inkopen voor Harriet. Twee taperecorders, lege cd's, extra bandjes, oplaadbare batterijen en nog twee koptelefoons. zo heeft ze een goeie start als ze er straks alleen voor staat. Nou ja, alleen. Plan helpt haar, Andrew coacht haar en wij blijven ook ons best voor haar doen. Harriet is zo blij met haar spulletjes dat ze in tranen uitbarst. over een paar uur moeten we echt afscheid van haar nemen. ik wil er nog niet aan denken...

PS: een maand later

Honderden dingen aan m'n hoofd: grote projecten die ik moet organiseren, leraren die tevreden moeten blijven, vriendje dat aandacht verdient en ook nog een beetje rust vinden in de wirwar van alles wat ik doe. ik ben weer thuis.

De eerste dagen dat ik terug was leek deze hele maatschappij een hel. ik had alles wat ik nodig had om een gelukkig leven te leiden en zag alleen maar Harriet in tranen voor me. Door deze reis ben ik een ander en bewuster mens geworden.

ik ga er alles aan doen om Harriet te helpen. En ik hoop dat iedereen na het zien van 'Because i'm a Girl' op MTV een beetje begrijpt hoe ernstig de situatie van meisjes is, in Sierra Leone en andere ontwikkelingslanden. Als dat gebeurt, kan ik ons project geslaagd noemen.

“Iedere dag lees ik in de krant over vrouwen die worden mishandeld, vermoord, gestenigd en gediscrimineerd. Misselijk word ik ervan”

Divas met een roze hart

Schitteren doen ze alle vier. Op de televisie, de radio, de poppodia. Ooit 'gewone' Nederlandse meisjes, zijn zij nu Bekende Nederlander met een gevestigde naam als presentatrice of zangeres. Diva's zijn ze, met een roze hart. Want behalve hun glamourstatus hebben zij ook met elkaar gemeen dat zij zich inzetten voor de campagne 'Because I am a Girl'. Daphne, Giovanca, elize en Marike bekennen kleur voor meisjes in ontwikkelingslanden.

Daphne Bunskoek (36)

Bekend van: een hele reeks televisieprogramma's, zoals 'Goedemorgen Nederland', 'RTL Boulevard' en de serie 'Keyzer en de Boer' en van haar werk als ambassadeur voor Plan Nederland.

Heeft een 'roze' hart omdat: "Ik het een groot voorrecht vind vrouw te zijn. Gewoon om alle extra dingen die daar bij horen. De vrijheid om een rok of een broek te dragen, make up te gebruiken, de opleiding te kiezen die het beste bij je past. Maar ik ben me er ontzettend van bewust dat dat voornamelijk hier geldt, in het rijke Westen. Iedere dag lees ik in de krant over vrouwen die worden mishandeld, vermoord, gestenigd en gediscrimineerd. Misselijk word ik ervan. Veel meisjes worden met zoveel ellende geconfronteerd in hun leven, alleen omdat ze meisje zijn. Al zijn het vaak mannen die het geweld plegen, de verandering start volgens mij bij de vrouwen.

Op mijn reis naar Colombia ben ik zoveel veerkracht, energie en daadkracht tegengekomen bij vrouwen die verschrikkelijke dingen hadden meegemaakt. Dat geeft mij ongelooflijk veel hoop. En wij zijn verplicht om ze onze aandacht te geven en ze te steunen. Dat doe ik met veel liefde."

“De campagne Because I am a Girl gaat uit van de kracht van meisjes, want ze zijn echt niet alleen maar zielig”

Giovanca Ostiana (31)

Bekend van: waarvan eigenlijk niet? Giovanca is zangeres, tekstschrijver, orthopedagoge, fotomodel, presentatrice en algemeen weldoener. Heeft een ‘roze’ hart omdat: “Ik me op mijn vijftiende al had opgegeven als sponsor van Plan Nederland. Mijn ouders kwaad: hoe dacht ik dit te betalen? Maar ik nam gewoon een krantenwijk. Nu ik ouder ben, kan ik me gelukkig ook op een andere manier inzetten. Zo ben ik voor ‘Because I am a Girl’ naar Sierra Leone geweest om een jonge vrouw te helpen die radiozendtijd zocht voor een bijzonder programma. Ze wilde aandacht voor de rechten van meisjes, met name op het gebied van onderwijs. Een indrukwekkende reis, want de sporen van de oorlog zijn daar nog duidelijk zichtbaar. Maar het mooie aan Sierra Leone is dat iedereen weer met de toekomst bezig is. Daarom geloof ik ook zo in de campagne ‘Because I am Girl’. De campagne gaat namelijk uit van de kracht van meisjes, want ze zijn echt niet alleen maar zielig.”

www.giovanca.nl

“Als je de cijfers hoort over kindprostitutie of meisjesbesnijdenis dan kan ik niet anders dan me hard maken voor deze zaak”

Elise van der Horst (27)

Als zangeres elize bekend van: hits als 'Automatic', 'I'm no latino', en 'Shake'. Ook presenteerde ze het afgelopen voorjaar het televisieprogramma 'So you think you can dance?'

Heeft een 'roze' hart omdat: "Ik een meisje ben! Voor mij is het vanzelfsprekend dat ik me inzet. Als je de cijfers hoort over kinderprostitutie of meisjesbesnijdenis dan kan ik niet anders dan me hard maken voor deze zaak. Omdat ik in de belangstelling sta, ook bij jongeren, kan ik anderen hierover informeren. Natuurlijk schrikken mensen soms. Ik vind het zelf ook deprimerend dat meisjes niet dezelfde kansen hebben als jongens. Maar als je bij meisjes op bezoek gaat, zoals ik heb gedaan in Colombia, dan zie je dat ze niet bij de pakken neer zitten. Hun hoop is niet de grond ingeslagen. En dat vind ik pas écht bewonderenswaardig."

www.elizemusic.com

“Het doel van ‘Because I am a Girl’ sprak mij meteen aan, omdat de nadruk ligt op onderwijs voor meisjes”

Marike Jager (30)

Bekend van: het winnen van de Essent Award (in 2007), de cd's 'The Beauty Around' en 'Celia Trigger', diverse (televisie)optredens en de presentatie van Lowlands.

Heeft een 'roze' hart omdat: "Ik over de campagne 'Because I am a Girl' hoorde tijdens de Marikenloop, die leuke ladies run in Nijmegen. Het doel sprak mij meteen aan, omdat de nadruk ligt op onderwijs voor meisjes. Daar heb ik namelijk altijd in geloofd: met een opleiding word je zelfstandig en kun je je eigen weg kiezen. Eigenlijk zouden alle kinderen en jongvolwassenen een lach op hun gezicht moeten hebben. Als dat niet zo is, dan doet me dat oprecht pijn. Ik heb in ontwikkelingslanden te vaak gezien dat meisjes alleen nog maar een neplach konden produceren. Dat is misschien nog wel erger dan helemaal niet lachen."

www.marikejager.com

Millenniumdoelen: de resultaten van Plan

Uit een onderzoek naar de effectiviteit van de werkwijze van Plan ('The effectiveness of Plan's Child Centered Community Development') blijkt dat de bijdragen van Plan aan het realiseren van de millenniumdoelen vooral zichtbaar zijn bij het uitbannen van extreme armoede en honger (millenniumdoel 1), het realiseren van basisonderwijs voor alle kinderen (millenniumdoel 2), het terugdringen van kindersterfte (millenniumdoel 4) en bij het realiseren van betere toegang tot water en sanitatie in het kader van duurzaamheid en draagkracht van het milieu (millenniumdoel 7). Ook dit verslagjaar boekte Plan resultaten.

1

Bijdragen van Plan aan het realiseren van millenniumdoel 1: uitbannen van extreme armoede en honger

Aanvullende voeding voor 212.166 kinderen, 2.041.932 schoolmaaltijden verstrekt, micro-nutriënten voor 35.547 kinderen, zaaigoed voor 9.599 families, training fruitteelt van 30 families, 12.750 fruitboompjes gepland, irrigatietraining voor 331 boeren, irrigatiesysteem voor 194 families, herstel van 244 irrigatiesystemen, 15 irrigatieputten geslagen, 8.730 meter irrigatiekanaal aangelegd, 29 trainingen in veehouderij gegeven, 1.584 boeren getraind in pluimveehouderij, vee en pluimvee voor 764 families, bijen en toebehoren voor 243 boeren, 106 gemeenschappen getraind in de viskwekerij, 57 viskwekerijen opgezet, betere graanopslag voor 2.822 families, microkrediet voor 3.795 families, 61 organisaties voor microkrediet opgezet, ondersteuning van 500 coöperaties, beroepstraining voor 9.433 vrouwen en 5.135 jongeren, business skills training voor 3.075 mensen, aanplant van 5.990 bomen, bosbouw management noodhulp na een ramp in voor 47.443 families, 1.385 gemeenschappen getraind in natural resource management, training om erosie tegen te gaan in 2 gemeenschappen, flood control in 4 gemeenschappen....

Bijdragen van Plan aan het realiseren van millenniumdoel 2: onderwijs voor alle kinderen

5.529 campagnes over het belang van onderwijs, 1.962 families voorgelicht over het belang van onderwijs voor meisjes, 120 speelplaatsen aangelegd, 2.048 peuterleerkrachten opgeleid, 2.888 pre-school vrijwilligers getraind, 950 sets educatief materiaal voor peuterscholen, schoolgeld bijzonder onderwijs voor 645 kinderen, 312 leerkrachten bijzonder onderwijs opgeleid, 1.511 sets educatief materiaal voor het bijzonder onderwijs, 17.633 basisschoolleerkrachten opgeleid, 1.260 schoolcomités s getraind, 28.285 sets schoolboeken, 81.432 sets bibliotheekboeken, schoolgeld voor 65.131 meisjes en 56.997 jongens, 231 nieuwe scholen gebouwd, 432 scholen hersteld, 4.983 sets schoolmeubilair, 762 leerkrachten voortgezet onderwijs opgeleid, 5.546 sets schoolboeken voortgezet onderwijs, schoolgeld voortgezet onderwijs voor 26.712 meisjes en 21.784 jongens, 391 educatieve radio-uitzendingen...

2

4

Bijdragen van Plan aan het realiseren van millenniumdoel 4: terugdringen van kindersterfte

4.69.653 kinderen ingeënt, gezondheidsvoorlichting op 2.455 scholen, voorlichtingsmateriaal over gezondheid en hygiëne voor 706 scholen, tandheelkundige zorg voor 14.037 kinderen, check van oren en ogen van 410 kinderen, 83.099 kinderen kregen een wormenkuur, 385 schooltuinen, gezondheidszorg voor 400 straatkinderen, , behandeling van 626 gehandicapte kinderen, 80 (voorlichtings)campagnes om ziektes bij kinderen te voorkomen en vroegtijdig te onderkennen, steun en behandeling voor 9.566 kinderen die te maken krijgen met aids, traumacounseling in 12.020 gemeenschappen, 10.104 gezondheidswerkers getraind, 630 gezondheidscampagnes gevoerd, 580 gezondheidscomités getraind, 5.405 kinderen namen deel aan child-to-child health, medicijnen voor 1.490 gezondheidscentra, 99 gezondheidscentra gebouwd, 83 gezondheidscentra opgeknapt, 1.403 onderzoeken naar gezondheid, 10.764 mensen getraind als gezondheidswerkers voor kinderen jonger dan vijf, voorlichtingsmateriaal over seksuele en reproductieve gezondheid voor 2.408 jongeren, 10 campagnes safe motherhood, training moeder- en kindzorg van 345 traditionele vroedvrouwen, voorlichtingsmateriaal over life skills voor 9.807 adolescenten, 23.138 prenatale check ups, 302 campagnes over HIV en aids, 2.294 gezondheidswerkers getraind in HIV/aids-zorg, 5.641 kinderen en jongeren namen deel aan peer education over HIV en aids, Steun via zelfhulpgroepen voor 2.430 families getroffen door aids, ondersteuning van 60 thuiszorgorganisaties, 1.878 trainingen over besmettelijke ziektes, muskietennetten voor 32.193 families, parasietenbehandeling voor 7.377 kinderen....

Bijdragen van Plan aan het realiseren van millenniumdoel 7: betere toegang tot water en sanitatie in het kader van duurzaamheid

1.180 waterbronnen aangelegd, 592 watertanks geplaatst, in 894 gemeenschappen systemen voor het opvangen van regenwater aangelegd, 794 handpompjes aangelegd, 765 waterpunten aangelegd, 1.802 families aangesloten op drinkwatersysteem, 3.699 families kregen waterleiding, 2 dammen gebouwd, 173 comités voor watermanagement getraind, 28 surveillancegroepen getraind voor het monitoren van de kwaliteit van drinkwater, 5.920 campagnes over het belang van hygiëne en goed omgaan met water, 35.941 latrines aangelegd, 1.298 latrines en 9 wc-blokken aangelegd bij scholen, 928 huishoudens werden aangesloten op het riool...

7

ZAKENVROUWEN

Naam: Kreetta Ryodi (31)
 Functie: Strategisch inkoopmanager
 Cisco
 Opleiding: International Business
 Studies in Den Haag
 Gezinssituatie: samenwonend

“Giving back is een van onze principes”

De Finse Kreetta Ryodi werkt in Amsterdam als sourcing manager bij netwerkexpert Cisco. ‘Giving back’ is een van de principes waarmee het Amerikaanse bedrijf vorm geeft aan maatschappelijk verantwoord ondernemen. Zo helpt Cisco Plan Nederland met het opzetten van een internationaal communicatieplatform. “Door de campagne ‘Because I am a Girl’ werd ik direct geconfronteerd met hoe beroerd de leefsituatie van veel meisjes is.”

“Cisco is een internetbedrijf en lost voor klanten als Philips, Shell en Rabobank netwerkvraagstukken op. Cisco levert daarbij de noodzakelijke hard- en software en services. Zo leveren we bijvoorbeeld beveiligde, al dan niet draadloze bedrijfsnetwerken, geïntegreerde communicatie-oplossingen en maken we videoconferencing mogelijk. Maar we spelen ook een belangrijke rol bij het functioneren van internet. Meer dan 80 procent van het internetverkeer verloopt via routers en switches van Cisco. Die zorgen ervoor dat een e-mail in de juiste inbox terechtkomt en dat de juiste website op het scherm verschijnt.”

Ecologische voetafdruk

“Ik werk als sourcing manager bij Cisco’s Spend Management Organisatie op ons Europese hoofdkantoor in Amsterdam, met een focus op marketing- en financial services, onder meer voor Europa. Een belangrijk aandachtspunt bij het selecteren van onze leveranciers is duurzaamheid, bijvoorbeeld hoe innovatief leveranciers zijn met oplossingen die bijdragen aan het terugbrengen van de CO2-uitstoot. Ook bij het ontwikkelen van nieuwe producten streven we naar duurzaamheid. Het is Cisco’s ambitie de manier te veranderen waarop mensen werken, leven, spelen en leren, door de inzet van nieuwe internettechnologieën. Internet is niet langer een netwerk van computers; het is een ‘human network’ waarmee individuen, organisaties en landen met elkaar in contact staan. Cisco doet ook mee aan verschillende initiatieven om steden te helpen gebruik te maken van ICT-oplossingen om efficiënter gebruik te maken van energie en de CO2-uitstoot te verminderen. Een digitaal gemeenteloket, bijvoorbeeld, waar burgers allerlei zaken van huis uit kunnen regelen. Of een mobiele huisartsenpost waarbij een patiënt – via videoconferencing en medische meetapparatuur – een consult op afstand kan hebben met een specialist. Dit beperkt het aantal reiskilometers, zodat er minder broeikasgassen vrijkomen. Dat is goed voor de luchtkwaliteit en dus voor de kwaliteit van leven in steden.”

PlanLIVE

“Bij Cisco overleggen we dagelijks via beeldschermen met onze collega’s aan de andere kant van de wereld. Anders dan interactief en virtueel werken is voor een internationaal bedrijf als Cisco niet meer voorstel-

baar. Voor steeds meer internationale bedrijven is dit realiteit. Cisco helpt Plan Nederland op dit moment met het ontwikkelen van PlanLIVE, een communicatieplatform waarmee bijvoorbeeld Plan-sponsors via pc en webcam kunnen communiceren met de kinderen voor wie Plan werkt. Cisco-medewerkers stellen in de tijd van de baas gratis hun kennis ter beschikking om PlanLIVE op te zetten. Natuurlijk liggen er tal van uitdagingen. In ontwikkelingslanden is bijvoorbeeld niet overal een goede internetverbinding beschikbaar om in te loggen op een dergelijk platform. Plan en Cisco werken nu hard aan oplossingen om dit soort uitdagingen gezamenlijk het hoofd te kunnen bieden.”

Giving Back

“Cisco hanteert het principe van giving back, wat inhoudt dat het bedrijf en de medewerkers iets teruggeven aan de maatschappij. Naast ons reguliere werk dragen we via ons programma ‘I give’ als vrijwilliger bij aan het werk van goede doelen. Die bijdrage kan heel praktisch zijn. Zo verlenen we geregeld hand- en spandiensten bij evenementen van de goede doelen waarmee Cisco werkt. Daar heeft de economische crisis niets aan veranderd. We doen nog steeds vrijwilligerswerk of steunen goede doelen op andere manieren. Ondanks de crisis zijn we een heel gezond bedrijf. Natuurlijk voelen ook wij de economische teruggang, maar in plaats van te breken met dingen waar we achter staan, kijken we waar we geld kunnen besparen of slimmer kunnen opereren. Bijvoorbeeld door in het bedrijf videoconferencing op nog meer plekken in te zetten. Daarmee besparen we op de reiskosten en beperken we de CO2-uitstoot.”

Vrouwelijke president

“Ik ben als Finse opgegroeid in een welvarend land met zeer ontwikkelde vrouwenrechten. Finland was een van de eerste landen waar vrouwen kiesrecht kregen en vrouwen zich kandidaat konden stellen voor presidentsverkiezingen. Op dit moment is Tarja Halonen onze vrouwelijke president. In Finland hebben vrouwen dezelfde rechten als mannen. Het is schokkend erachter te komen dat dit niet overal zo is. Dat maakt me boos. Als ik daar iets aan kan veranderen, doe ik dat. Als Plan-sponsor draag ik er sinds kort een beetje aan bij dat een meisje meer kansen krijgt; kansen die ik ook heb gekregen in mijn jeugd. Door de campagne ‘Because I am a Girl’ werd ik direct geconfronteerd met hoe beroerd de leefsituatie is van veel meisjes. Vaag op de achtergrond wist ik het wel, maar het bleef op afstand. Doordat Plan er aandacht voor vraagt, kwam het ineens heel dichtbij en kon ik niet om mijn eigen verantwoordelijkheid heen.”

Because I have a Girl

Af en toe misschien een beetje ongemakkelijk in het hardroze tumult van de campagne, staan ook zij op de barricades voor meisjes in ontwikkelingslanden. Wars van onrecht en geweld, en omdat zij vader zijn. Vaders van dochters. Mannen van Plan Nederland aan het woord.

Tekst: Saskia Reitsma Fotografie: Ans Petersen

**“Geen geweld meer.
Daar zou ik alles voor
willen geven”**

Klaas van Boeckel
Innovations Manager

“Het moet nou maar eens afgelopen zijn met die ongelijkheid van meisjes. Ik vind trouwens alle ongelijkheid op basis van sekse, ras of geloof niet kunnen”

Michael Zandwijken
Traffic Manager

“Ik voelde de toewijding van de mensen van Plan, schrok van de omvang van de problemen en de kwetsbaarheid van de kinderen”

Chris Soebroto
Program Information Coordinator

“Ik vind het moeilijk te accepteren dat de wereldwijde achterstelling van meisjes zo tergend langzaam wordt ingelopen”

Jan Jaap Kleinrensink
Directeur Internationale Programma's

“Met onze 'Because I am a Girl'-campagne weten we weer overal deuren te openen. Hierdoor zijn we in staat meer te doen voor meisjes wereldwijd”

Henk van den Berg
Caseload- en ICT-ondersteuning

“Kindermisbruik, kindprostitutie, het uithuwelijken van meisjes van 12. Je kunt er met je pet niet bij dat dat nog zoveel gebeurt, op zo veel plekken in de wereld”

Michael Hos
Internetcoördinator

“In landen als India en China willen de meeste ouders een zoon. Als het een meisje blijkt te zijn, plegen moeders abortus of worden meisjes zelfs om het leven gebracht!”

Paul Roosendaal
Hoofd Financiële Administratie

“Veel aansprekende Nederlanders, zoals Daphne Bunskoek en Joop van den Ende willen zich voor ons inzetten. Dat onderstreept het belang van het werk dat we doen”

Martijn Vijlenhoed
Manager Fondsenwerving Particulieren

“Het maakt me kwaad als door ego's van mensen en organisaties, door bureaucratische hindernissen of door nonchalance geen aandacht wordt gegeven aan de situatie van meisjes”

Martin Keijzer
Senior Water & Sanitation Adviser

Klaas van Boeckel (49)

Functie: Innovations Manager
Op de foto met: dochter Carmen (21)

Werken bij Plan

“Voor mij betekent dat gaan voor de lange duur. Want

Plan staat voor een lang commitment tussen mensen, wat daadwerkelijke ontwikkeling mogelijk maakt. Plan gaat niet uit van een probleem, maar van een kind. Dat is ons doel, maar vooral ook ons vertrekpunt.”

Doel

“De kracht en energie in en om Plan ontsluiten. Heel praktisch zijn we daarom nu bezig met het opzetten van een online global community,

PlanLIVE, waarmee we een platform gaan bieden aan deze kracht en energie.”

Hartenwens

“Geen geweld meer. Daar zou ik alles voor willen geven.”

Anecdote

“Tijdens mijn werk voor Plan in Ecuador kwam een Nederlandse filmploeg een reportage maken over de projecten van Plan, onder andere een project voor kunstmatige inseminatie om het melkvee te verbeteren in een dorp hoog in de Andes. De hele dag door vroeg de filmploeg de mensen van het dorp ‘t hemd van het lijf. Ik besloot daarom een avondsessie te beleggen in het gemeenschaps-

trum, waar we de rollen zouden omdraaien. Eerste vraag was hoe die Nederlandse stieren in hemelsnaam zo stom konden zijn om op een kunstmatige koe te springen. Onze uitvoerige uitleg kon het imago van de Nederlandse stier niet herstellen. Niet heel veel later kwam onvermijdelijk de vraag hoe vaak mensen in Nederland ‘het’ deden. Iedereen, inclusief de filmploeg, keek naar mij. Met een ‘daar gaan we vanavond niet meer uitkomen’, heb ik de avond toen maar afgerond.”

‘Because I am a Girl’

“Betekent heel veel voor mij, omdat het een beweegreden aangeeft en een doel. En ook Because I am a Father. Dat het bedrijf van mijn oudste dochter Carmen een vast percentage van de opbrengsten doneert aan de campagne, spreekt voor mij boekdelen.”

Michael Zandwijken (56)

Functie: Traffic Manager
Op de foto met: dochter Noa (12)

‘Because I am a Girl’

“Miljoenen meisjes worden verminkt door meisjesbesnijdenis, worden uitgehuwelijkt, kunnen niet naar school, worden slachtoffer van seksueel geweld. Als zoiets met Noa zou gebeuren... De man die dat op z’n geweten had, zou ophouden te bestaan. Ik kan er woedend om worden dat het leed dat meisjes wordt aangedaan zo vaak wordt veroorzaakt door mannen, of door het gedrag van mannen.”

Geëmancipeerd

“De emancipatie van de man begint in zijn eigen huis, heb ik ergens gelezen. Als je gelijkwaardig bent aan elkaar, zorg je ook samen voor je gezin. En ik kan alles wat vrouwen ook kunnen.”

Hartenwens

“Dat het nou maar eens afgelopen is met die ongelijkheid van meisjes. Ik vind trouwens alle ongelijkheid op basis van sekse, ras of geloof niet kunnen.”

Werkdoel

“Dat mensen later zeggen: die Zandwijken was een fijne gozer om mee te werken. Soms misschien een beetje moeilijk, maar altijd fair.”

Passies

“Kijken naar mijn kinderen en met hen bezig zijn. En sport – voetbal en golf. En lekker lui op het strand liggen.”

Chris Soebroto (62)

Functie: Program Information Coordinator
Op de foto met: dochter Jessica (34)

Werken bij Plan Nederland

“Ooit, ik was nog een kind, had ik de droom zendeling te worden voor de heidenen – tussen aanhalingstekens – van Afrika. Zo heette dat toen nog. Bij Plan heb ik mijn droom in een andere vorm gerealiseerd. Want natuurlijk gaat het niet om Afrikaanse heidenen. Het gaat om krachtige kinderen en grote problemen. Tijdens mijn eerste veldreis naar de Filipijnen, in 1983, stond ik ineens midden in ‘ons’ werk. Ik voelde de toewijding van de mensen van Plan, schrok van de omvang van de problemen en de kwetsbaarheid van de kinderen. De motivatie die ik uit die reis haalde, drijft me nog steeds”

Doel

“Veel te veel. Maar in wezen dat het allemaal zin heeft. En dat ik kan schrappen aan onwetendheid, hufteerigheid en dat soort zaken.”

Leuk

“Een Field Director van Plan wachtte op een tropisch vliegveld op vertrek. Het was warm en klam, dus trok hij zijn schoenen uit. Hij raakte diep in gedachten over alle projecten en besommeringen en toen de boarding call klonk ging hij snel aan boord. Pas toen een van de stewardessen giechelend een paar schoenen omhoog hield en vroeg of hij niet iets miste, realiseerde hij zich dat hij blootvoets in het vliegtuig zat.”

‘Because I am a Girl’

“Wat een schande dat deze campagne nodig is. En wat verschrikkelijk dat zoveel meisjes en vrouwen nog altijd denken dat onderdrukking erbij hoort.”

Henk van den Berg (49)

Functie: Caseload- en ICT-ondersteuning
Op de foto met: dochters Eefje (18) en Anne (16)

Hoop

“Met onze ‘Because I am a Girl’-campagne weten we weer overall deuren te openen. Hierdoor zijn we in staat meer te doen voor meisjes wereldwijd. Jaren terug hoorde je er niet bij als je via Foster Parents Plan geen kind steunde. Nu maar hopen dat Nederland zich weer net zo massaal als vroeger het lot van kinderen aantrekt. Ik heb in elk geval het gevoel dat we de waardering voor ons werk weer een stuk hebben teruggewonnen.”

Werken bij Plan Nederland

“Ik wil letterlijk en figuurlijk een steentje bijdragen aan het verbeteren van mogelijkheden van kinderen, waar ook ter wereld.”

Passie

“Ik verzamel Indonesische kunst, waaronder Balinese Art Deco beelden. En oude foto’s en boeken over het voormalige Nederlands-Indië.”

Lachen

“Ik ben altijd gek geweest op Nederlands cabaret, en nog steeds. En omdat ik zelf uit Brabant kom (Oisterwijk), heb ik wel een voorliefde voor Brabantse cabaretiers, zoals Theo Maassen, Hans Teeuwen en Marc-Marie Huijbregts.”

Wens

“Dat alle meisjes dezelfde mogelijkheden krijgen als mijn dochters. Het zou toch mooi zijn als ze zich kunnen ontplooiën, ondanks het feit dat ze meestal in een wereld opgroeien waar vooral mannen het voor het zeggen hebben. Natuurlijk kun je niet alles in één dag veranderen. Maar als volgende generaties de vruchten kunnen plukken, zou dat al een hele winst zijn.”

‘Because I am a Girl’

“Op internet zag ik laatst een filmpje van een man die zijn vrouw in elkaar sloeg omdat zij door hem heen praatte. Een heel klein, actueel voorbeeld van waarom onze campagne zo nodig is. En dan heb ik het nog niet eens over kindermisbruik, kindprostitutie, het uithuwelijken van meisjes van 12. Je kunt er met je pet niet bij dat dat nog zoveel gebeurt, op zoveel plekken in de wereld. Wij zijn de grote mensen, wij zijn de volwassenen die kinderen horen te beschermen. En wat gebeurt er nog elke dag...”

Toekomstdroom

“Cliché: dat Lisa gelukkig en gezond blijft. Geld, carrière, het zal allemaal wel. Als ze besluit

Jan Jaap Kleinrensink (48)

Functie: Directeur Internationale Programma's
Op de foto met: dochters Julia (16) en Lara (13)

Bijzonder moment

“In Cambodja bezocht ik een pre-school-project van Plan en zag een groep jonge kinderen die vertrouwd worden gemaakt met naar school gaan. Bovendien krijgen ze elke dag een warme maaltijd. En doordat die pre-school er is, kunnen de oudere zusjes van de kinderen, die anders voor de kleintjes hadden moeten zorgen, ook naar school. Dan levert zo’n programma echt heel veel op. Dat heeft indruk op me gemaakt en me positief verrast.”

Hartenwens voor meisjes

“Daar kan ik heel kort over zijn: gelijke rechten.”

‘Because I am a Girl’

“Meisjes kunnen de wereld verbeteren, als ze de kans krijgen. Ook daarom vind ik het moeilijk te accepteren dat de wereldwijde achterstelling van meisjes zo tergend langzaam wordt ingelopen, ondanks alle inspanningen van organisaties als Plan en de OS-sector als geheel.”

Lachen

“Slapstick. Om Laurel en Hardy kan ik bijvoorbeeld nog steeds enorm lachen. En bepaald soort cabaret: Herman Finkers en Marc-Marie Huijbregts.”

Werken bij Plan Nederland?

“Armoede moet de wereld uit. Daar spannen we ons hier voor in.”

Michael Hos (38)

Functie: Internetcoördinator
Op de foto met: dochter Lisa Fleur (8)

een vak te kiezen waarmee ze amper kan rondkomen, muziek of theater bijvoorbeeld, en ze vindt dat geweldig, dan zal ik haar op alle mogelijke manieren steunen.”

Passie

“Muziek! Ulysses, een symfo-rockband waarin ik zing. We maken eigen nummers waarvoor ik meestal de teksten schrijf. We hebben nu een album, dat wereldwijd is uitgebracht. Dat is een droom die is uitgekomen.”

Niet willen missen

“De ‘Because I am a Girl’-concerten. Als muzikliefhebber is dat natuurlijk niet zo gek. Maar het komt ook omdat je weet wat een werk en passie er van je collega’s en van jezelf in zit. En als dan ook de artiesten onderstrepen hoe belangrijk het werk van Plan is, dan is dat een match made in heaven.”

Paul Roosendaal (45)

Functie: Hoofd Financiële Administratie
Op de foto met: dochter Maringe (7)

Passies

“Alles wat met eten en drinken te maken heeft (supermarktverkenning, biervereniging, kookcursus), film, af en toe een boek, nieuwe plekken ontdekken en nieuwe muziek.”

Trots

“Bij de start van de campagne droegen parlementariërs in Den Haag een roze das of een T-shirt in het kader van ‘Because I am a Girl’. Toen had ik echt het gevoel dat we veel hadden bereikt met de campagne.”

Kwaad

“In landen als India en China willen de meeste ouders een zoon. Als het een meisje blijkt te zijn, plegen moeders abortus of worden meisjes zelfs om het leven gebracht! Ik word daar heel kwaad van.”

Geëmancipeerd

“Bij ons thuis is de rol van Liesbeth en mij hetzelfde. Ik heb alleen geen kaas gegeten van alles wat te maken heeft met beddengoed. Zij heeft het niet zo op vuilniszakken.”

Levensmotto

“Beter nu handelen dan uitstellen. Op de Vierdaagse-camping in Nijmegen hadden veel lopers het over de bedevaartsroute naar Santiago de Compostella en dat ze die over een jaar of tien wel zouden willen gaan lopen. Mij leek het zo interessant, dat ik het jaar na de Vierdaagse op pad ben gegaan.”

Martin Keijzer (54)

Functie: Senior Water & Sanitation Adviser
Op de foto met: dochter Marleen (17)

Passies

“Ontwikkelingssamenwerking, het wereldnieuws volgen, sudoku, boeken, klassieke muziek.”

Doel

“Verbetering van de levensomstandigheden van mensen in de landen waar wij werken: extreem arme mensen, eenoudergezinnen, kinderen zonder ouders die voor jongere broertjes en zusjes moeten zorgen, zieken, zwakken. Met water en betere sanitatie en hygiëne dragen we bij aan groter welzijn en betere gezondheid en een beter inkomen van al die mensen.”

Dag goed

Als ik lees of hoor dat er een positief resultaat is in een van de projecten van Plan, en als dat resultaat alle kans heeft duurzaam te zijn. Als de zon schijnt en het boven de 25 graden is.

Kwaad

“Als door ego’s van mensen en organisaties, door bureaucratische hindernissen of door nonchalance geen aandacht wordt gegeven aan de situatie van meisjes.”

Levensmotto

“Relatieveer en respecteer. Relatieveer omdat een tegenslag voor jou vaak maar een kleine rimpel is in het moeizame leven van heel veel andere mensen. Respecteer omdat een medemens ook een mens is en deel uitmaakt van de mondiale samenleving, arm of rijk, wit of gekleurd, gelovig of atheïst, gezond of ziek.”

inzetten. Dat onderstreept het belang van het werk dat we doen.”

Onbegrip

“Ik kan niet begrijpen dat meisjes zo veel onrecht en pijn wordt aangedaan. Helaas meestal door mannen.”

Goed

“Jasmijn die kraaiend van plezier de deur opendoet als ik thuiskom van mijn werk. Het is een cliché, maar dat maakt mijn hele dag goed.”

‘Because I am a Girl’

“Het is een groot onrecht dat meisjes het wereldwijd zoveel slechter hebben dan jongens, vooral in ontwikkelingslanden. We moeten dat bestrijden.”

Martijn Uijenhoed (35)

Functie: Manager Fondsenwerving Particulieren
Op de foto met: dochter Jasmijn (2)

Bijzondere ervaring

“Mijn bezoek aan Bangladesh en projecten van Plan. Meisjes wordt ook daar veel onrecht aangedaan. Het was dus niet allemaal even leuk wat ik meemaakte. Maar tegelijkertijd heb ik gezien dat Plan, zeker voor individuele kinderen, een wereld van verschil maakt.”

Trots

“Veel aansprekende Nederlanders, zoals Daphne Bunschoek en Joop van den Ende willen zich voor ons

Plan Nederland en de Postcode Loterij.

dromen komen binnen bereik.

De vader van Ha (23) heeft de familie verlaten, haar moeder is ziek en haar zus heeft HIV. Maar dankzij Ha is er hoop: ze heeft een diploma en een goede baan.

Nieuwe kansen

In de nieuwe, marktgerichte economie van Vietnam is grote vraag naar geschoolde krachten. Maar juist achterstandsjongeren missen de aansluiting met potentiële werkgevers. In samenwerking met een lokale partner startte Plan daarom REACH, een praktijkopleiding van 3 maanden met aansluitende stage, speciaal voor arme jongeren. De kans dat zij zo een passende baan vinden, is groot. Dat gebeurde ook

met Ha. Ze volgde de IT-opleiding van REACH en kon aan de slag bij een internetbedrijf. Een eerste stap in het realiseren van haar droom: een kledingwinkel, waar andere ‘REACH-meisjes’ ook de kans krijgen een betere toekomst op te bouwen.

Because I am a Girl

Met de campagne ‘Because I am a Girl’ komt Plan Nederland op voor de rechten van meisjes in ontwikkelingslanden. REACH is een van de projecten waarmee Plan juist meisjes de kans geeft zich te ontplooiën. Want als meisjes dezelfde onderwijskansen krijgen als jongens is de impact enorm.

Plan Nederland ontving dit jaar 3 miljoen euro van de Postcode Loterij. Dankzij onze deelnemers ontving deze organisatie sinds 1998 in totaal 24,9 miljoen euro. Door mee te doen met de Postcode Loterij steunt u met 50% van uw inleg Plan Nederland en nog 63 andere goede doelen. Kijk op www.postcodeloterij.nl

Met z’n allen werken we aan een betere wereld.

Samen maken we het verschil.

De Postcode Loterij steunt 64 goede doelen. Ga naar www.postcodeloterij.nl

In actie

START
JE EIGEN
ACTIE

'Kies een meisjesproject, bedenk een actie en start hier.' Een simpele oproep op de website van Plan Nederland en tientallen actievoerders gingen los. Scholen, sportverenigingen, muziekbands en particulieren bedachten de leukste sponsoracties om fondsen te werven voor meisjes in ontwikkelingslanden. Een bloemlezing.

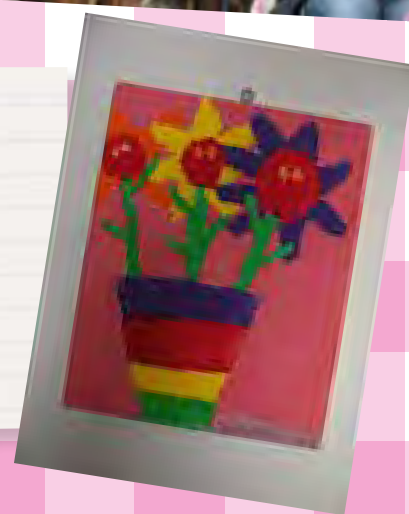
Te paard voor meisjes

Op initiatief van paardenliefhebber en Plan-vrijwilliger Fabiola Kleijn, reden zo'n veertig ruiters en hun paarden – van knol tot renpaard – in april in estafette van Tilburg naar Middelburg. Te paard voor meisjes! De ruiters lieten zich per kilometer sponsoren om zo geld bij elkaar te brengen. De groep ruiters werd vergezeld door studenten van de NHTV Zeeland en studentenverenigingen RASA uit Middelburg en door Aqua ad Vinum uit Zeeland. De actie en de afsluitende benefietavond brachten in totaal ruim **4000 euro** op.

Vrolijk makende schilderijen

Ze gooiden al hun creativiteit in de strijd, de leerlingen van klas 6a van Basisschool Sint Maarten uit Limmen in Noord-Holland. Het resultaat: prachtige kunstwerken, die 19 maart werden geveild. De trotse nieuwe bezitters van alle vrolijk makende schilderijen brachten een bedrag bij elkaar van **100 euro**.

Vechten voor meiden

Onder het motto 'vechten voor meiden' wierf de school voor zelfverdediging Pencak Silat Manyang fondsen voor 'Because I am a Girl' tijdens de jaarlijkse open kampioenschappen in Den Helder. "Wij beoefenen Pencak Silat, zelfverdedigingskunst uit Indonesië, in alle vrijheid en met veel plezier", legt Richard Colli van Pencak Silat Manyang uit. "Maar voor de vele kansarme kinderen – en vooral meisjes – in Indonesië is zelfs een beetje plezierig leven niet vanzelfsprekend." De opbrengst van de actie: **2000 euro**.

31 MEI 2009
**VECHTEN
VOOR
MEIDEN**

Wedden dat Leidschendam het kan!

"Toen we bij 'Ik Wed Dat Ik Het Kan' het werk van Plan zagen, graptten we over ideeën voor een benefietconcert", vertelt Dave Frederiks, toetsenist van de Leidschendamse Bluesband LBB. "Zo van: wedden dat Leidschendam het kan!"

Het benefietconcert kwam er en op 21 maart speelde LBB de sterren van de hemel, samen met de bands Cats Meow en Bluesinn. Achter de schermen zorgden Dave's moeder Joyce Dobbe en zijn buurvrouw Noor Nijkamp dat alles op rolletjes liep. Het resultaat: **1500 euro**.

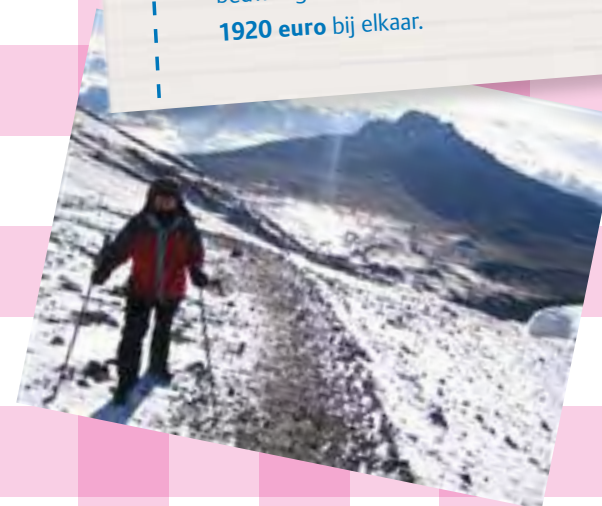
Een tientje en een opdracht

Ter gelegenheid van zijn 25-jarige jubileum gaf docent lichamelijke opvoeding Erie van der Iest van het Dr. Nassau Juniorcollege in Beilen al zijn klassen een tientje en een opdracht: "Verdien hiermee zo veel mogelijk geld voor het goede doel". De leerlingen gingen fanatiek aan het werk en met succes! Samen vermeerderden zij de inleg maar liefst 23 keer. War Child, Stichting Doe Een Wens en Plan Nederland kregen ieder een cheque van **1000 euro**.

Berg bedwongen en bergen verzet

Bergbeklimster Miriam Rapon vertrok op 1 januari met een team van vijf mannen naar Argentinië om de bijna zeventuizend meter hoge berg Aconcagua te bedwongen. Zij droeg de expeditie op aan meisjes in ontwikkelingslanden. Het team heeft de berg bedwongen en bergen verzet: zij brachten **1920 euro** bij elkaar.

102 ACTIEVOERDERS

Tussen 16 januari en 1 juli 2009 bedachten 102 actievoerders 105 bijzondere acties. Zij vonden daarvoor 302 spontane sponsoren en brachten een bedrag van 15.059 euro bij elkaar voor meisjes in ontwikkelingslanden.

De meisjes van hyves

Een paar leuke reacties van het afgelopen jaar

[Klik hier](#)
en geef haar een kans op onderwijs

Over Because I am a Girl Opgericht op 14 november 2007

Beheerder Patrick, Lydia, Lydia en Patrick

Sterke meisjes leiden tot een sterke economische groei!

Sluit je aan bij de 'Because I am a Girl'- campagne van Plan Nederland en help meisjes op weg.
70.000 leden per 30 juli 2009

Meest gestelde vraag aan Lydia en Patrick

1. Hoe kan ik in actie komen?
2. Wil je vrienden worden?
3. Wat is het doel van de campagne 'Because I am a girl' ?

Beautiful for a Girl

Beautiful for a Girl is een nieuw gestart modellenbureau dat de 'Because I'm a Girl' campagne van Plan Nederland gaat steunen. Het idee is simpel: meiden hier doen wat voor meiden daar.

Ons bureau scout en ontwikkelt nieuw talent en promoot deze gezichten van morgen in heel Nederland in winkels, tijdens evenementen, op internet, print, horeca - zelfs in games!

Niet alleen het talent is nieuw, ook de manier waarop ons bureau werkt. We gaan zorgvuldig te werk maar laten dat niet ten koste gaan van flexibiliteit, snelheid en natuurlijk fun. De ouders van de aankomende modellen worden altijd en allereerst benaderd. Alleen met hun goedvinden gaan we verder. Dan creëren we samen je profiel. Daarmee gaan we dan naar onze opdrachtgevers en dan begint het echt. De opbrengsten komen ten goede aan de projecten van de Because I'm a Girl campagne, de deelnemende meiden en het Beautiful for a Girl bureau.

De 'Because I am a Girl'-hyves staat in de top 50 van meest populaire hyves in NL

Krabbels

1 2 3 4 ... 456 >>

Natasja (498)

Hooi
is het misschien een leuk idee om met een groep samen de marikenloop te lopen? en dan helemaal inRoze met het grote I'm a girl shirt? dacht misschien een leuk idee om met wat leuke mensen dit samen te doen? mensen die dit ook een leuk plan vinden?
Liefs

Chantal Gilliard, lid Tweede Kamer PvdA (353)

Plan schrijft: "Het doel van de campagne van Plan Nederland is meisjes in ontwikkelingslanden evenveel kansen te geven als jongens."
Hoe gebeurt dat dan?
Wanneer iedereen het belangrijk vindt dat deze doelstelling werkelijkheid wordt kan ik als Kamerlid nog beter voor de rechten van meisjes opkomen in de Tweede Kamer.

[Poll]

Ik vind dit van because i am a girl

leuk	31.4%	16 votes
saai	2%	1 votes
erg intresant	9.8%	5 votes
echt te gek	51%	26 votes
of... zet dat erbij please leace:	5.9%	

ZAKENVROUWEN

Naam: Margriet Timmerman (36)
 Functie: Directeur en mede-eigenaar uitgeverij New Edition
 Opleiding: HEAO Commerciële Economie
 Gezinssituatie: samenwonend

“Op safe spelen is saai”

Wie in China verantwoord zaken wil doen, beoordeelt ter plekke de arbeidsomstandigheden bij zakenpartners.

Margriet Timmerman komt voor New Edition al jaren in het Verre Oosten. Als producent van schoolartikelen wil ze niets te maken hebben met kinderarbeid en absurde werktijden. “Onze partners voldoen aan de Europese regelgeving.” Voor Plan Nederland produceert New Edition de ‘Because I am a Girl’-schoollijn, die vanaf voorjaar 2010 verkrijgbaar is.

“New Edition is een internationale uitgeverij in schoolartikelen voor jongeren van 12 tot 18. In licentie van merken als Replay & Sons, Pip Studio en Karl Kani maken we agenda’s, schooltassen, etuis, ringbanden, schriften, pennen en potloden. Ons bedrijf in Naarden ontwikkelt en ontwerpt nieuwe producten, zorgt voor de productie, de verkoop en de distributie. De Bijenkorf, Bruna, Expo en V&D zijn belangrijke klanten. Circa de helft van het aantal licentie-items in de V&D Schoolcampus komt bij ons vandaan. In 2008 leverden we van 19 verschillende schoolagenda’s zo’n 175.000 stuks aan Nederland en Duitsland.”

‘Because I am a Girl’ als merk

“Als bedrijf koersen we niet op zeker. Op safe spelen is saai. We nemen graag risico door met onbekende maar kansrijke merken in zee te gaan. Niemand kende Pip Studio drie jaar geleden. Ga nu maar eens vragen aan het gemiddelde tienermeisje of ze er van heeft gehoord. Pip Studio is nu het belangrijkste merk voor meiden van twaalf tot achttien. Wij geloofden er in. Als je wat langer in deze business zit, voel je dat aan. ‘Because I am a Girl’ van Plan Nederland is een waardevolle en belangrijke campagne; en in potentie is het ook een cool schoolartikelenmerk. Stel je eens een ‘Because I am a Girl’-agenda voor. Die vestigt iedere schooldag de aandacht op de achtergestelde positie van meisjes in ontwikkelingslanden.”

Iets teruggeven

“Via de televisie hoorden wij over de campagne ‘Because I am a Girl’. We zagen steeds meer bekende Nederlanders hun medewerking verlenen. Ik besepte dat de groep scholieren die Plan Nederland wil bereiken overeenkomt met onze doelgroep. Bovendien liep New Edition al enige tijd rond met het idee iets aan de maatschappij terug te geven. Als succesvol bedrijf zijn we dat verplicht. De woorden maatschappelijk verantwoord ondernemen zijn voor ons bedrijf misschien nog net een maatje te groot, maar die weg willen we wel inslaan. We zochten contact met Plan Nederland en na enkele gesprekken is besloten dat wij voor 2010 de ‘Because I am a Girl’-schoollijn mogen ontwikkelen.”

Moderne manier

“De schoolcollectie staat. Voorjaar 2010 liggen er ‘Because I am a Girl’-agenda’s, ringbanden, schriften, kaftpapier, etiketten, etuis en een school-

tas in de winkels. Het is een hippe collectie voor jonge meisjes in roze en zwart met het logo dat ook op de campagne-T-shirts staat. Dat vind ik zo verfrissend aan Plan Nederland: ze benaderen een gecompliceerd onderwerp als de achtergestelde situatie van meisjes in ontwikkelingslanden op een heel moderne manier, bijvoorbeeld ook vanuit de mode. Zo kun je op een slimme manier vorm aan inhoud koppelen. In de agenda staat ook veel informatie over de situatie van meisjes en uitleg over hoe Nederlandse meisjes hun leeftijdgenoten in ontwikkelingslanden kunnen steunen.”

‘Wij naar school, zij naar school’

“Het motto van de agenda is: ‘Wij naar school, zij naar school’. Twintig procent van de omzet gaat naar scholing van meisjes in ontwikkelingslanden. New Edition helpt mee door een deel van de productie gratis ter beschikking te stellen. Iedereen in het bedrijf, van de productie- tot de verkoopafdeling, is supergemotiveerd er een succes van te maken. Het doet mij goed te beseffen dat we een bescheiden bijdrage leveren aan de verbetering van de levensomstandigheden van meisjes. Hun ondergeschikte positie is rampzalig! Het is onvoorstelbaar dat meisjes in gezin en samenleving in veel ontwikkelingslanden niet op waarde worden geschat. Jongens kunnen en mogen bijna alles, meisjes worden thuis opgesloten als hulp in de huishouding.”

Voldoen aan Europese regelgeving

“Om economische redenen laten wij onze producten in Korea en China produceren. Meestal lopen de contacten en contracten via tussenpersonen die ons vertellen dat drukkerijen en fabrieken voldoen aan Europese regelgeving en kwaliteitsnormen. Maar voor ons is die mondelinge toezegging onvoldoende. Wij gaan ook zelf kijken bij onze producenten. New Edition accepteert geen kinderarbeid en gaat alleen akkoord met werkweken van 40 tot maximaal 50 uur.”

Chinese dorpsfabriek

“Ik kom al tien jaar in het Verre Oosten. Er wordt daar nog veel handmatig gewerkt. Toch zie ik steeds meer automatisering. Tijdens mijn laatste bezoek ben ik rondgeleid in een moderne fabriek waar 25.000 mensen werken. Rond de fabriek is een dorp gebouwd met scholen, een ziekenhuis, bioscoop en winkels. Vanuit Chinees perspectief is dat een logische ontwikkeling. In dat enorme land zouden mensen anders te veel tijd kwijt zijn aan reizen. Behalve die toegenomen aandacht voor sociale omstandigheden, zie je dat China ook steeds duurzamer produceert. Zo wordt er serieuzer gekeken naar in Europa verboden stoffen en materialen. Voor onze producten krijg ik testrapporten, waaruit ik opmaak dat onze schoolartikelen veilig zijn geproduceerd. Wat de laatste tijd ook opvalt, is dat steeds meer Chinese drukkerijen duurzaam FSC-papier aanbieden. New Edition gaat zo langzamerhand ook over op deze ontwikkelingen; we zien het als een vervolgstap in het verder verduurzamen van de productie.”

In het nieuws

Het momentum van de 'Because I am a Girl'-campagne bleef ook in de pers niet onopgemerkt. Van eenkolommertjes in lokale sufferdjes, tot reportages in weekbladen en berichten in de landelijke dagbladen, 'Because I am a Girl' was in het nieuws. Een kleine selectie.

De Telegraaf
januari 2009
oplage: 703.584

VPRO gids
november 2008
oplage: 231.446

Spits
september 2009
oplage: 460.000

Nufoto.nl
juni 2009

Yes
juni 2009
oplage: 55.344

De Faam
maart 2009
oplage: 31.500

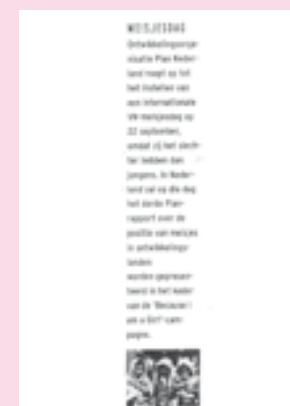
De Stentor
juli 2008
oplage: 18.645

Viva
oktober 2008
oplage: 102.227

Trouw
november 2008
oplage: 109.279

Opzij
mei 2009
oplage: 77.752

Flair
juni 2009
oplage: 123.419

Algemeen Dagblad
januari 2009
oplage: 463.764

Kidsweek
oktober 2008
oplage: 30.000

Tilburgse Koerier
juli 2009
oplage: 110.000

Helders Weekblad
februari 2009
oplage: 37.560

Flair
mei 2009
oplage: 123.419

NOS teletekst
januari 2009

Yes
juni 2009
oplage: 59.461

Fancy
november 2008
74.155

De Telegraaf
januari 2009
oplage: 722.965

“Kansen, vooral voor meisjes”

‘Zij zal het beter krijgen dan ik’.

Dat zei een straatarme Afrikaanse moeder een keer tegen mij over haar dochtertje. Deze moeder deed alles om haar kinderen een kans te geven. Kansen, kansen, kansen. Kansen zijn de basis van onze economie, de basis van ons leven.

Maar in veel ontwikkelingslanden zijn kansen niet vanzelfsprekend. De kans op onderwijs, bijvoorbeeld. De leerplicht voor kinderen bestaat daar niet. Sterker nog: een kind mag blij zijn als ie naar school mag en naar school kan! En zeker als je een meisje bent blijft school vaak een gesloten boek.

Dat moet veranderen. Want door onderwijs kunnen mensen een beter leven krijgen, alleen maar door dat beetje extra kennis. En dat is nog maar het begin. Als meisjes en vrouwen in ontwikkelingslanden meer opleiding zouden krijgen, is dat niet alleen goed voor henzelf, maar ook voor hun kinderen. Dan zouden er minder

kinderen zijn met aids en minder kinderen zonder toekomst. Het is dus belangrijk dat meisjes en vrouwen die mogelijkheid krijgen. Want vrouwen nemen verantwoordelijkheid, hebben ontzettend veel drive, een enorm potentieel. Investeer in vrouwen en meisjes. Investeer in goede opleidingen. Dat is de basis van alles!

Laten we er dus voor zorgen dat alle meisjes naar de basisschool kunnen, en daarna naar het voortgezet onderwijs. Ook daarom sta ik zo achter wat Plan Nederland doet met de campagne ‘Because I am a Girl’. We moeten investeren in mensen, zorgen dat meisjes naar school mogen, dat het daar veilig is, dat de ouders begrijpen waarom het zo belangrijk is... Ik was ooit een middelmatige leerling-timmerman. Dat er mensen waren die wel wat in me zagen, daar ben ik eeuwig dankbaar voor. Zo’n kans gun ik iedereen, maar vooral alle meisjes.

Joop van den Ende

RAAD VAN ADVIES

Plan Nederland heeft sinds juli 2008 een Raad van Advies, die de directie gevraagd en ongevraagd adviseert over bijvoorbeeld programmaontwikkeling, ontwikkelingen in de markt of relaties met institutionele donoren en

corporate partners.

In de Raad van Advies hebben zitting genomen: de heer dr. H.O.C.R. (Onno) Ruding (voorzitter), de heer drs. A. (Anthonie) Burgmans, mevrouw drs. A. (Alexandra) Schaapveld, de heer prof. mr. J. E. (Jaap) Doek; de heer J. (Joop) van den Ende, de heer drs. E.

Ph. (Ewoud) Goudswaard, mevrouw prof.dr. A.G.Z. (Angeline) Kemna, de heer drs. J. (John) Lintjer, mevrouw drs. M.A. (Margot) Scheltema, Rabbijn A. (Awraham) Soetendorp, de heer drs. E. (Ehsan) Turabaz, Luitenant-generaal b.d. M.L.M. (Marcel) Uurlings en de heer E.T. (Erik Thijs) van Wedershoven.

Advertorial

8 OSCARS®
BESTE FILM BESTE REGIE
BESTE BEWERKTE SCENARIO BESTE GELUID
BESTE MONTAGE BESTE CINEMATOGRAFIE
BESTE SONG BESTE MUZIEK

A FILM BY DANNY BOYLE
SLUMDOG MILLIONAIRE
VANAF NU VERKRIJGBAAR OP DVD, 2DVD EN BLU-RAY

MET DE AANKOOP VAN DEZE DVD STEUNT U PROJECTEN VAN PLAN VOOR KINDEREN IN ONTWIKKELINGSLANDEN.

Meer info op www.plannederland.nl • www.planbelgie.be

TWIN
PICS

cineart

WWW.CINEART.NL

Advertorial

Steun voor kinderen die moeten leven met aids

De Eureko Achmea Foundation steunt een programma van Plan in Zimbabwe voor kinderen die moeten leven met aids en met de gevolgen van de aids-epidemie. Het gaat om het Pan-Afrikaanse programma Circle of Hope, waarin kinderen en jongeren centraal staan en alle aspecten van de aids-problematiek integraal worden aangepakt.

Een van de projecten van Circle of Hope is het Memory Book, dat ouders met aids maken voor hun kinderen die straks alleen achterblijven. Het is een nalatenschap vol herinneringen, levenslessen, wensen en goede raad. Het Memory Book is voor de kinderen een blijvende herinnering aan hun ouders. Bovendien helpt het de kinderen zich voor te bereiden op de dood van hun ouders en bij het verwerken van hun verdriet daarover.

EUREKO achmea
 FOUNDATION

Colofon

Dit jaarverslag is een uitgave van Plan Nederland
December 2009

Naar een idee van Patrick van Ahee, Selma Penseel en Saskia Reitsma

Op de cover

De covergirl van dit jaarverslag is een scholiere uit Ghana.
Fotograaf Peter de Ruiter portretteerde haar.

Jaarrekening

Quirine van Heek, Paul Roosendaal

Conceptontwikkeling en coördinatie

Ulrike Schmidt

Redactie en eindredactie

Selma Penseel, Saskia Reitsma

Vormgeving

Ruth Catsburg, Jet van Fastenhout

Tekst en fotografie

H.P. Alting von Geusau, Martijn Beekman, Beeldbank Plan, Pascal van Beek, Alf Berg, Ruth Catsburg, Nick Hoedeman (MTV), Eline Houtkamp, Margreeth Kooijman, Ashley Nijland, Ans Petersen, Saskia Reitsma, Peter de Ruiter, RTL4, Ulrike Schmidt, Sander Stoepker, Lydia Tiemens, Michel Verschoor

Aan dit jaarverslag werkten ook mee

Daphne Bunskoek, Joop van den Ende, Elise van der Horst, Marike Jager, Giovanca Ostiana, Leontien Zijlaard –Van Moorsel

Drukwerkbegeleiding

Michael Zandwijken

Grafische productie

Chevalier International, FSC-gecertificeerd

Dit jaarverslag is CO₂ neutraal geproduceerd met 100% plantaardige inkt op FSC-gecertificeerd, 100% chloorvrij papier, gemaakt van duurzaam hout dat afkomstig is van duurzame plantages.

Plan Nederland
Van Boshuizenstraat 12
Postbus 75454
1070 AL Amsterdam

Telefoon: 020 549 55 55
Fax: 020 644 40 65
E-mail: info@plannederland.nl
www.plannederland.nl

Plan

Voor de toekomst
van een kind

Subsidieaanvraag

In alliantie met Child Helpline International, Defence for Children/ ECPAT, FreeVoice, Women Win en ICDI dient Plan Nederland een MFS-subsidieaanvraag in voor een uitgebreid programma dat moet bijdragen aan het realiseren van millenniumdoelstelling 3: gelijke rechten voor mannen en vrouwen. Het programma richt zich op betere toegang tot secundair onderwijs voor meisjes, het verbeteren van hun kansen op de arbeidsmarkt, bescherming van meisjes en het terugdringen van geweld en het bevorderen van politieke participatie van meisjes en vrouwen.

PlanLIVE

Online in 2010 – als alles volgens plan verloopt: PlanLIVE, een wereldwijde online Plan-community met als motto social communities for social change. For children.

In het volgende jaarverslag

Doorkijk naar verslagjaar 2010

Aanpakken en wegwezen voor 'Because I am a Girl'

Op uitnodiging van Plan Nederland en omroep Llink doen schrijfster Susan Smit en presentatrice Hadassah de Boer in het kader van de campagne 'Because I am a Girl' mee met het reportageprogramma 'Aanpakken en Wegwezen'. Susan Smit reist naar Bangladesh, waar zij meisjes ontmoet die als huisslaven worden uitgebuit. Hadassah de Boer treft in het Liberiaanse regenwoud meisjes die getekend zijn door de oorlog die Liberia jaren in z'n greep hield.

Schaatsen en Zwemmen voor Water

In november weer van start: de grote landelijke scholierenactie van Plan Nederland voor veilig drinkwater in Afrika. Dit jaar schaatsen en zwemmen de kinderen voor drinkwaterprojecten van Plan in Zambia.

En meer...

Jaarverslag 2010 verschijnt najaar 2010